

[1978 மார்ச் 27]

வசதி பற்றிய பிரச்னை கணிசமான அளவு குறைக்கப் படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வலிமைப்படுத்தும் திட்டமும் 1978-79-ம் ஆண்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கவும் இத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகளினால் தமிழகம் மீன் உற்பத்தியில் இந்தியாவில் ஒரு சிறந்த இடத்தை பெறும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

இணைப்பு IV

[78-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]
தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை

கோரிக்கை 35 மற்றும் கோரிக்கை 57 ஆகியவை மீதான குறிப்பு

I. அரிசி நிலைமை

இந்த அரசு 1977-ம் ஆண்டு சூன் மாதம் 30-ம் நாளன்று பொறுப்பேற்றது. 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் மத்திய அரசின் ஆணையையொட்டி அனைத்திந்திய உணவுக் கொள்கையில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டது. 1977 அக்டோபர் முதல்நாள் முதற்கொண்டு, நெல், அரிசி, நடமாட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாடு முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக இயங்கும் என்று மத்திய அரசு ஆணையிட்டது. இப்புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, தமிழகத்தில் உணவுக் கொள்கையில் தேவையான மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டன. இப்புதிய கொள்கையின் விளைவாகத் தமிழகத்திற்கு பாதிப்பு எதுவும் ஏற்படாமல் கண்தாணித்துக் கொண்டுள்ளது. உணவுத் துறையில் இந்த அரசின் முக்கிய சாதனையாக அமைந்தது. சென்ற ஆண்டு இறுதியில், தமிழகத்தில் வரலாறு அறியாத அளவு வெள்ளத்தாலும், புயலினாலும், கடுமையான பாதிப்பும் பெரும் நட்டமும் ஏற்பட்டன. எதிர்பாராத இந்த சோதனைக்கும் ஈடு கொடுத்து, தமிழகத்தின் உணவு நிலைமையில் தட்டுப் பாடோ, மித மிஞ்சிய விலை உயர்வோ, ஏற்பட்டு விடாமல் உணவு நிலைமையைச் சீராகச் சமாளித்துள்ளது, தமிழக அரசின் உணவுக் கொள்கை, பொது நலனுக்கு உகந்த முறையிலும், எதிர்ப்பாராத நிலைமைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையிலும், வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

நாடு முழுவதும் ஒரே மண்டலம்

2. 1976-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு, ஆந்திரம், கர்நாடகம், புதுச்சேரி ஆகிய பகுதிகள் சேர்ந்தும், கேரளம் நீங்கலாகவும், அமைக்கப்பட்ட தென் உணவு மண்டலத்தில், தமிழகம் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு, நாடு முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாயிற்று, இந்த முடிவை

1978 மார்ச் 27]

எடுப்பதற்கு முன்பு, மத்திய அரசு தமிழக அரசைக் கலந்து கொள்ளவோ, தமிழக அரசு தன் கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு அளிக்கவோ இல்லை. கோதுமையைப் பொறுத்த வரையில், நாட்டிலிருக்கும் மிகக் கணிசமான கையிருப்பு அளவுக்கு, நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை என்பதை மனதிற்கொண்டு, இப்புதிய கொள்கையின் விளைவாகத் தமிழகம் பாதிக்கப்படக் கூடும் என்ற அச்சத் தையும் தன்னிறைவு நிலையில் இருந்த மாநிலம் பற்றாக்குறை மாநிலமாகிவிடக்கூடும் என்ற அபாயத்தையும், தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியது. தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் புழங்குவது புழுங்கல் அரிசி, கேரளத்திலும் மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்துவது புழுங்கல் அரிசியையே. அண்டை மாநிலமான ஆந்திராவில் தயாரிக்கப்படுவது, பெரும் பாலும் பச்சரிசி. இந்தநிலையில், தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படும் புழுங்கல் அரிசி, தேவை அதிகமாகவும் வாங்கும் சக்தி அதிகமாகவும் உள்ள கேரள மாநிலத்திற்கு சென்றுவிட்டால், தமிழகத்தில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விலைகள் உயரக் கூடும் என்ற அச்சம் ஏற்பட இடம் இருந்தது. கேரளத்திற்கு தமிழகத்திலிருந்து செல்லும் அரிசிக்கு ஈடுசெய்ய, ஆந்திராவிலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் பச்சரிசிதான் அதிகம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்த காரணத்தினால், தமிழக மக்களின் புழுங்கல் அரிசித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படக் கூடாதென்ற கவலை தமிழக அரசுக்கு இருந்தது. இவற்றை மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசு எடுத்துக் கூறி தமிழகம் தனி உணவு மண்டலமாக இயங்க வேண்டுமென்றும் அது சாத்தியமில்லாவிடில், முன்பு போலவே, கேரளம் நீங்கலாக, மற்ற பகுதிகள் சேர்ந்த தென் மண்டலத்தில் இணைக்கப்பட்ட முறை தொடர வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தியது. அனைத்திந்திய கொள்கை அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுள்ள இந்த முடிவினால், தமிழகத்திற்குப் பாதிப்பு எதுவும் ஏற்படாமலிருக்கத் தேவையான அளவு மத்திய அரசிடமிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் என்று மத்திய அரசு தந்த உறுதி மொழியின் பேரிலும், இப்புதிய கொள்கையின் பலனாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட நலன்கள் தமிழக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற கவலையிலும், மாநில அரசு மத்திய அரசின் ஒரே உணவு மண்டலக் கொள்கையைச் செயல்படுத்த முன் வந்துள்ளது.

3. சென்ற நான்கு மாத அனுபவத்தில், ஒரே உணவு மண்டலம் அமைத்த பின்பு, அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து தமிழகத்திற்கு அரிசி வரத்து குறைந்துள்ளது தெளிவாகிறது. தென் உணவு மண்டல அமைப்பில் அக்டோபர் 1976 முதல் 1977-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 19-ம் நாள் வரை ஆந்திராவிலிருந்து 59,000 டன்களும், கர்நாடகத்திலிருந்து 7,000 டன்களும், ஆக 66,000 டன்கள் அரிசி தமிழகத்திற்கு வந்தன. இவ்வாண்டு அக்டோபர் 1977 முதல் 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி

[1978 மார்ச் 27]

மாதம் 19-ம் நாள் வரை, ஆந்திரத்திலிருந்து 37,000 டன்களும், கர்நாடகத்திலிருந்து 3,500 டன்களுமே வந்துள்ளன—வட மாநிலங்களிலிருந்து வந்துள்ள சுமார் 10,000 டன்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 51,000 டன்களே, சென்றாண்டு வந்த 66,000 டன்களுக்கு எதிராக வந்துள்ளன.

4. நாடு முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்த அதே நேரத்தில், பொது விநியோக முறை தொடர்ந்து நடத்தப்படும் என்பது மட்டுமல்லாமல், விரிவாக்கப்படும் என்றும் மத்திய அரசு அறிவித்தது. உற்பத்தியாளர் உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் அளித்து, வர்த்தகர்கள் வாணிபம் செய்யச் சுதந்திரம் தந்து, நுகர்வோர் வாங்கிப் பயன்படுத்த வசதி செய்து, இந்தச் சுதந்திரமான பொருளாதார நடவடிக்கையில் அரசு குறுக்கிடாது என்ற சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், கட்டுப்பாடு நீக்கக் கொள்கை முற்றிலும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஆனால், ஒரே உணவு மண்டலம் என்ற கொள்கையை அறிவித்துவிட்டு, அதே நேரத்தில், பொதுவிநியோகமுறை, தொடர்ந்து நடத்தப்படும் என்பது மட்டுமல்லாமல், விரிவாக்கப்படும் என்று அறிவித்த கொள்கையின் பின்னணியில், சில கொள்கை முரண்பாடுகளும் நிர்வாகச் சிக்கல்களும் ஏற்படும் என்பதை தமிழக அரசு எடுத்துக் காட்டியது. ஆயினும், அனைத்திந்தியக் கொள்கையைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலையை அமைப்பதில், மாநில அரசு தனக்கு உரிய பங்கை செய்ய முன்வந்துள்ளது.

கொள்முதலின் இன்றியமையாமை

5. பொது விநியோக முறையைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்றால், கொள்முதலைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்றாகிறது. கொள்முதல் நடத்துவதென்றால், ஓரளவு கட்டுப்பாடுகளைச் செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. கொள்முதல் செய்வதற்கு மூன்று வழிகள் நமக்கு உள்ளன. விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யலாம். இவ்வாறு கொள்முதல் செய்யும்போது, விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தியில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அரசுக்கு கொள்முதல் விலைகளில் கொடுப்பதைக் கண்காணிக்கச் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்க வேண்டியிருக்கும். கொள்முதலுக்கு நெல்லை அளந்த பின்புதான், உபரி நெல்லை வெளிச் சந்தையில் விற்க அனுமதிக்க வேண்டியிருக்கும். மேலும் விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்வதால், நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்குப் பல இன்னல்களும் இடர்ப்பாடுகளும் ஏற்பட இடமுண்டு. விவசாயிகளுக்கு இலாபகரமான கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு வற்புறுத்திக் கூறியிருந்த போதிலும், மத்திய அரசு நாம் எதிர்பார்த்த அளவு, கொள்முதல் விலையை உயர்த்தவில்லை. இவற்றை

1978 மார்ச் 27]

எல்லாம் மனதிற் கொண்டுதான், விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வது இச்சூழ்நிலையில் விவசாயிகளின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல என்ற முடிவுக்கு தமிழக அரசு வந்தது.

6. கொள்முதல் செய்வதற்கு மற்றொரு முறை, வர்த்தக லெவி. மாநிலம் முழுவதும் மொத்த வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கும் நெல், அரிசியில் ஒரு பகுதியை அரசுக்கு கொள்முதல் விலைகளில் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது இந்த முறை. 1976-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டு 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 16-ந் தேதியை வர்த்தக லெவி முறையைப் பின்பற்றி, கொள்முதல் தமிழகத்தில் செய்யப்பட்டு வந்தது. அப்போது மொத்த வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கிய நெல், அரிசியில், 40 சதவீதத்தை அரசுக்கு லெவியாகக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. மாநிலம் முழுவதும் வர்த்தக லெவி முறையைப் பின்பற்றுவது என்றால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நெல், அரிசி, நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்க வேண்டியவரும், உபரி மாவட்டங்கள், பற்றாக்குறை மாவட்டங்கள் என்ற பாகுபாடு செய்யாமல், எல்லா மாவட்டங்களிலும் வர்த்தக லெவி விதித்தால் குறிப்பாக பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் விலைகள் ஏறி விடுவதற்கும், அதனால் பொதுமக்களின் நலன் பாதிக்கப்படுவதற்கும் இடமுண்டு. மேலும், 1976-ம் ஆண்டில் வர்த்தக லெவியைச் செயல்படுத்தியபோது ஏற்பட்ட அனுபவம் நமக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. சொந்தத் தேவைக்காக மாநிலமெங்கும் தடையின்றி நெல், அரிசியை எடுத்துச் செல்லலாம் என்று விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு இருந்த சலுகையை வர்த்தகர்களில் ஒரு பகுதியினர் தவறாகப் பயன்படுத்தி, வர்த்தக லெவி திட்டத்திற்கே குந்தகம் ஏற்படுத்தினர் என்பதையும் நடைமுறையில் நாம் கண்டோம். இதையெல்லாம் மனதிற் கொண்டுதான், வர்த்தக லெவி முறை மூலமாகவே கொள்முதல் செய்தது இச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதல்ல என்று அரசு கருதியது.

தற்போதைய கொள்முதல் முறை

7. ஆலைகள் மீது லெவியை விதித்துக் கொள்முதல் செய்வது, மூன்றாவது வழி. இத்திட்டத்தின்படி நெல், அரிசி மொத்த வியாபார உரிமம் பெற்றுள்ள பெரிய ஆலைகளும், ஊறல், உலர்த்தல் ஆகியவற்றிற்கு வசதி பெற்றுள்ள ஆலைகளும் மாதம் 150 டன் நெல்லும், அதற்கு மேற்பட்டும், அரைப்பதற்கு வசதி பெற்றுள்ள ஆலைகளும் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் அரிசியில் 20 சதவீதம் அரசுக்கு லெவியாக, அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகளில் செலுத்த வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி, கூலிக்கு அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகளுக்கு இந்த லெவி திட்டத்திலிருந்து முழு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 27]

மற்ற பெரிய ஆலைகளும், விவசாயிகளுக்கும் சில்லறை வியாபாரிகளுக்கும் கூலிக்கு அரைவை செய்யலாமென்றும், அந்த அரைவைக்குத் தனியாக கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு லெவி தரவேண்டாம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலுள்ள ஏறக்குறைய 14,700 அரிசி ஆலைகளில், 9,000-க்கும் மேற்பட்ட அரிசி ஆலைகள் முழுவதும் கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகள் என்று கருதப்பட்டு லெவி திட்டத்திலிருந்து விலக்கு பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு ஒட்டு மொத்தமாக விலக்கு அளிப்பது கொள்முதலுக்குக் குந்தகமாக அமையும் என்ற அச்சம் இருந்தபோதிலும், ஆலை லெவி திட்டத்தைச் சாக்காகக் காட்டி, விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சலோ, சிரமமோ, ஏற்பட இடம் தரக்கூடாதென்ற கவலையில், அரசு இந்த விலக்கை அளித்துள்ளது.

8. கூட்டுறவு அமைப்புகள் மலிவு விலைகளில் அரிசியை விற்க வசதி செய்வதற்காக அவை நெல்லை தங்கள் சொந்த அரைவை ஆலைகளிலோ, குத்தகைக்கு எடுத்து தாங்களே இயக்கும் ஆலைகளிலோ அரைவை செய்தால், அந்த அரைவைக்கு லெவியி விருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. ஆலைகள் மீது விதிக்கப்பட்டு லெவிக்கு மேலாக உபரி மாவட்டங்களாகிய தஞ்சை, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு செங்கல்பட்டு ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலிருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசிக்கு மட்டும், நெல்லுக்கு 20 சதவீதமும், அரிசிக்கு 10 சதவீதமும், லெவி விதிக்கப் படுகிறது. இந்த உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து நெல்லும் அரிசியும் அளவுக்கு மீறி வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அதன் காரணமாக அந்த மாவட்டங்களில், தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விலைகள் உயர்ந்து விடக்கூடாது என்ற கவலையில், அந்நிலைமை உருவாவதைத் தடுக்க, இந்த முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில் நெல் விளைச்சலே இல்லாத சென்னை நகருக்குப் போதிய வரத்தை உறுதிப்படுத்த, நெல், அரிசி, போக்குவரத்துக்கு, செங்கல்பட்டு மாவட்டமும், சென்னை நகரும் ஒரு தொகுதியாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. சென்னை நகருக்குள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலிருந்து கொண்டு வரப்படும் நெல், அரிசிக்கு, இந்த வர்த்தக லெவி கிடையாது.

10. தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள், கைக்குத்தல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் முதலியவைகளும் மலிவு விலையில் அரிசி வழங்க வகை செய்வதற்காக உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து, வர்த்தக லெவி கொடுக்காமல் நெல், அரிசியை எடுத்து வர, தனி அனுமதிகளை உண்டாக்கி அதை ஆணையர் அளிக்கலாமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

11. இதுதான் தமிழக அரசு இப்பொழுது பின்பற்றி வரும் கொள்முதல் லெவிமுறை.

[1978 மார்ச் 27]

12. தமிழகத்தில், பொது விநியோக முறையின்கீழ், விநியோகம் செய்வதற்கு ஆண்டுக்கு ஆறு லட்சம் டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது. இந்த அளவில் விநியோகம் நடத்துவதற்கு வசதி செய்ய, சேமிப்பாக எப்போதும் ஒரு லட்சம் டன் அரிசிகையிருப்பில் இருப்பது அவசியம். ஆகவே, ஆண்டுக்கு ஏழு லட்சம் டன்கள் அரிசியைச் சேகரிக்கும் நோக்கத்துடன் கொள்முதல் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும்.

13. பொது விநியோகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கை மத்திய அரசினால் வலியுறுத்தப்பட்டு மாநில அரசினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சூழ்நிலையில், தொடர்ந்து கொள்முதல் செய்வது அவசியமாகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத முறையிலும், வெளிச் சந்தையில் விலைவாசிகள் ஏறிவிடாமல் கண்காணிக்கும் வகையிலும், தமிழக அரசு கொள்முதல் முறையை வகுத்துள்ளது. விவசாயிகள் நலனுக்கு உகந்த முறை

14. விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்யும் முறை, இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது. முன்பு ஒவ்வொரு மாவட்டமும் தனித் தொகுதியாகப் பாவிக்கப்பட்டு, அந்த மாவட்டங்களை விட்டு நெல்லும், அரிசியும் எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு தடைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அத்தடைகள் நீக்கப்பட்டு விட்டன. 1974-75-ம் ஆண்டு வரை, தனியார், நெல், அரிசியில், மொத்த வியாபாரம் செய்வதன்மீது தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்நிலையில் விவசாயிகள் தங்கள் நெல் முழுவதையும் அரசுக்கே விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது இத்தடையும் நீக்கப்பட்டு தனியார் நெல், அரிசியில், மொத்த வியாபாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சில்லறை வர்த்தகர்களும் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக நெல் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே, இச்சூழ்நிலையில், விவசாயிகள், தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லில், தங்கள் தேவைக்கு வேண்டியதைத் தவிர, உபரி முழுவதையும் வர்த்தகர்களுக்கு இலாபகரமான விலையில் விற்பதற்கு முழு சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, தமிழக அரசின் புதிய கொள்முதல் முறை, விவசாயிகளின் நலனுக்குப் பெரிதும் உகந்ததாக அமைந்துள்ளது தெளிவாகும். வர்த்தகர்களுக்கு வசதியான முறை

15. வர்த்தக லெவியைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட 1976-ம் ஆண்டில் மாநிலம் முழுவதிலும் வர்த்தக லெவி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அது நான்கு உபரி மாவட்டங்களில் மட்டும்தான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு மாநிலம் முழுவதும் மொத்த வியாபாரிகள் வாங்கிய நெல் அரிசியின் மீது 40 சதவீதம் லெவி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போதோ, உபரி மாவட்டங்களை விட்டு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசிக்கு மட்டும்தான், அதுவும் நெல்லாக

1978 மார்ச் 27]

இருந்தால் 20 சதவீதமும் அரிசியாக இருந்தால் 10 சதவீதமும், லெவி விதிக்கப்படுகிறது. பற்றாக்குறை மாவட்டங்களுக்குள் தனியார் வியாபாரிகளால் விற்பனை செய்யப்படும் நெல், அரிசிக்கு, வர்த்தக லெவி விதிக்கப்படவில்லை. உபரி மாவட்டங்களில்கூட, அந்த மாவட்டங்களுக்குள்ளாக விற்கப்படும் நெல், அரிசிக்கு, வர்த்தக லெவி கிடையாது. உபரி மாவட்டங்களை விட்டு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசிக்குத்தான், வர்த்தக லெவி அதுவும் முன்பு இருந்ததில் பாதிக்கும் குறைவான அளவில், விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, புதிய லெவி முறையின் கீழ், பொது மக்கள் நலனுக்கு உகந்த முறையில் பணியாற்ற வர்த்தகர்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள்மீது முன்பிருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும், இந்த கொள்முதல் முறையினால் வர்த்தகர்களும் பலனடைய வாய்ப்புள்ளது என்பதும் தெளிவாகும். மேலும், வெளிக்கிடைந்த அரிசி புழக்கம் பரவலாக இருக்க வசதி செய்யும் வகையில், தனியார் வியாபாரிகளுக்கு நெல், அரிசி, வியாபாரம் செய்ய தாராளமாக உரிமங்கள் வழங்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. தனியார் மொத்த வணிகர்கள் தாங்கள் உரிமம் பெற்ற மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் நெல், அரிசி வாங்க மேற்சான்றுகள் வாங்க வேண்டியிருந்த நிலையை மாற்றி, அவர்கள் மாநிலமெங்கும் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நடைமுறைக்கேற்ற ஆலை லெவித் திட்டம்

16. ஆலை லெவியைப் பொறுத்த வரையில் கூட, ஆலை மீது அதிக சுமை ஏற்படாத வகையிலே இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலை லெவித் திட்டம் என்பது, தமிழக அரசினால் புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல. தமிழகத்திலேயே முன்பு 1962-63ல், இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தது தான். மேலும் மற்ற மாநிலங்களில் பெரும்பாலானவற்றில், ஆலை லெவித் திட்டத்தான் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் ஆலை லெவி 50 சதவீதமாக உள்ளது. தமிழகத்தில் 20 சதவீதம்தான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகளுக்கு முழு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய ஆலைகளும் கூலிக்கு அரைவை செய்ய லாமென்றும், அதற்கு லெவி செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

17. ஆலைகளில் செய்யப்படும் நெல் அரைவை மூன்று வகையானது. மொத்த வியாபார உரிமம் பெற்றுள்ள ஆலை அதிபர்கள் வியாபாரத்திற்காகத் தாங்கள் வாங்கிய நெல்லை அரைவை செய்து கொள்வது, ஒரு வகை. இவர்கள் மீது லெவி விதிக்கப்படுவது முற்றிலும் அவசியமானதும், பொருத்தமானதுமாகும். மொத்த வியாபார உரிமம் பெற்றுள்ள ஆலைகள் இந்த லெவியைப் செலுத்துவதில் எந்தவிதச் சிரமமுமில்லாத நியாயம் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழ்

[1978 மார்ச் 27]

நாட்டில் விதிக்கப்பட்டுள்ள 20 சதவீத ஆலை லெவி, மற்ற பல மாநிலங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள 50 சதவீத ஆலை லெவியைவிட, மிகவும் குறைவானதாகும். மேலும் தமிழ் நாட்டிலேயே 1976-ம் ஆண்டு வர்த்தக லெவி முறையின் கீழ், 40 சதவீத லெவி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது ஆலைகள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள லெவி 20 சதவீதம் தான்.

18. சொந்தமாக ஆலை இல்லாத, ஆனால் மொத்த வியாபார உரிமம் பெற்றுள்ள வியாபாரிகள், தங்கள் நெல்லை மற்ற ஆலைகளுக்குக் கொண்டு வந்து அரைத்துக் கொள்வது, இரண்டாவது வகை. இவர்கள் தங்கள் நெல்லை ஆலைகளுக்கு அரைவைக்குக் கொண்டு வருகின்றார்கள் என்றும், ஆலைக்காரர்கள் கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு அரைவை செய்து கொடுக்கின்றனர் என்றும், ஆகவே இந்த வகை அரைவையைப் பொறுத்த வரையில் லெவியை அவர்களிடமிருந்து பெற்று அரசுக்குச் செலுத்துவதில் சிரமம் இருக்கிறதென்றும், ஆலை அதிபர்கள் முறையிட்டனர். இதில் சிக்கலுக்கோ ஐயப்பாட்டுக்கோ இடமில்லாமல் நிலைமையைத் தெளிவு படுத்துவதற்காக, நெல்லை ஆலைக்கு அரைவைக்கு கொண்டு வரும் மொத்த வியாபாரிகள், அரைவையாகும் அரிசியில் 20 சதவீதத்தை லெவியாகச் செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளவர்கள் என்பதையும், இந்த லெவி அரிசியை அந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து அரசின் சார்பில் பெற்றுத்தரும் பொறுப்பு ஆலை அதிபர்களைச்சாரும் என்பதையும், தெளிவுபடுத்தி 1977-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 15-ம் நாள் அரசு தெளிவான ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. ஆலைக்கு அரைவைக்கு நெல் கொண்டு வரும் வியாபாரிகள் அதற்குண்டான லெவியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பது இப்போது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், இந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவியைப் பெற்று அரசுக்குச் செலுத்துவதில் ஆலை அதிபர்களுக்கு எந்த விதமான சிரமமுமில்லை.

19. விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த நெல்லை கூலிக்கு அரைவை செய்ய ஆலைகளுக்குக் கொண்டு வருவது, மூன்றாவது வகை. பொதுவாக, இத்தகைய கூலி அரைவை சிறிய ஆலைகளில்தான் நடைபெறுகிறது. கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகளுக்கு லெவி திட்டத்திலிருந்து முழு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த ஆலை லெவி திட்டத்தின் பயனை, விவசாயிகளின் சொந்தத் தேவைக்கான அரைவைக்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை. மொத்த வியாபாரம் செய்யும் பெரிய ஆலைகள் கூட, விவசாயிகளின் நெல்லைக் கூலிக்கு அரைவை செய்வது தடுக்கப்படவில்லை. அதற்குத் தனியாகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு லெவி செலுத்தவேண்டியதில்லையென்று தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. சில்லறை வர்த்தகர்களுக்காக கூலி அரைவை செய்யப்படும் அரிசிக்கும் லெவி கிடையாது. ஆகவே, ஆலைகளுக்கு எந்தவித இடைஞ்சலும் இல்லாமல், இந்த ஆலை லெவி திட்டம் மிகுந்த அனுதாபத்துடன் வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகும்.

1978 மார்ச் 27]

20. விவசாயிகளுக்கோ, வர்த்தகர்களுக்கோ, ஆலை அதிபர்களுக்கோ, எந்தவித சிரமமும் இடைஞ்சலும் இல்லாமல், நடைமுறையில் சாத்தியமான, பொது நலனுக்கு ஏற்ப நியாயமான முறையில், தமிழகத்தின் தற்போதையக் கொள்முதல் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது இதை உணர்ந்து ஆலை லெவி திட்டத்திற்கு, ஆலை அதிபர்களும், வர்த்தகர்களும் முழு ஒத்துழைப்பு அளிக்க முன்வருவார்கள் என்று அரசு எதிர்பார்க்கின்றது.

21. இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ஆலை லெவி திட்டத்தின் கீழ், 1977 அக்டோபர் 17-ம் நாள் முதற்கொண்டு 1978 பிப்ரவரி 21-ம் நாள் முடிய, 25,000 டன்கள் அரிசிக்கும் குறைவாகவே கொள்முதல் செய்ய முடிந்துள்ளது. உபரி மாவட்டங்களை விட்டு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசிக்கு, விதிக்கப்படும் வர்த்தக லெவி திட்டத்தின் கீழ், 35,000 டன்கள் அரிசிதான் கொள்முதல் செய்ய முடிந்துள்ளது. இவ்வளவு அனுதாபமாக லெவி திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், இதற்குப் பல எதிர்ப்புகளும் ஏற்படும் போதுமான இடம் இருந்து வருகின்றன என்பது வருந்தத்தக்கது. நுகர்வோரின் நலனைக் கருதி, பொது விநியோக முறையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக, வகுக்கப்பட்டுள்ள இந்த கொள்முதல் திட்டத்தின் பொது நல நோக்கத்தை உணர்ந்து, இதை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொடுக்க வர்த்தகர்களும் ஆலை அதிபர்களும் முன்வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

22. இந்த லெவி திட்டத்தின் மற்றொரு சிறப்பான அம்சம், சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு இதிலிருந்து முழுவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகும். மாநிலத்தில் எந்தப் பகுதியிலும் சில்லறை வியாபாரிகள் லெவி எதுவும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. மேலும், சில்லறை வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லையோ அரிசியையோ வாங்கக் கூடாதென்றும், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்துதான் வாங்கவேண்டுமென்றும், முன்பு நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த நிபந்தனையும் நீக்கப்பட்டு, சில்லறை வியாபாரிகள் தாங்கள் வர்த்தகம் செய்யச் சான்றிதழ் பெற்றுள்ள மாவட்டத்திற்குள் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்கிக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் வெளிச்சந்தையில் விலைகள் நயமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, இந்த சலுகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பொது விநியோகத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய நடவடிக்கைகள்

23. தமிழகத்தில் பொது விநியோக முறையின்கீழ் விநியோகம் செய்வதற்கு, மாதம் ஐம்பதாயிரம் டன்கள் அரிசி தேவை என்ற அடிப்படையில், ஆண்டுக்கு ஆறு இலட்சம் டன்கள் அரிசி தேவைப்படுகிறது. 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து

1978 மார்ச் 27]

1975-ம் ஆண்டு மார்ச்சு வரை 4.07 இலட்சம் டன்களும், 1975-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 1976-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரை 4.29 இலட்சம் டன்களும், 1976-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 1977-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரை 7.16 இலட்சம் டன்களும், 1977-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரை 4.10 இலட்சம் டன்களும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுக்கு ஆறு இலட்சம் டன்கள் விநியோகம் செய்யும் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு நம்முடைய கையிருப்பில் எப் பொழுதும் ஒரு இலட்சம் டன்கள் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, மொத்தம் ஏழு இலட்சம் டன்களை சேகரிக்க நாம் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். லெவி கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் இரண்டு இலட்சம் டன்கள் கிடைக்குமென்று நாம் கணக்கிட்டிருந்தோம். 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபரிலிருந்து 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20-ந் தேதி வரை, சுமார் 60,000 டன்கள்தான் லெவிக் கொள்முதலின் மூலம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. ஆகவே, லெவி கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் நாம் எதிர்பார்ப்பதிலேயே பெரும் துண்டு விழும். இதுபோக, ஐந்து லட்சம் டன்களை நாம் சேகரிக்க வேண்டியிருக்கும். மத்திய அரசிடமிருந்து கணிசமான ஒதுக்கீட்டை நாம் கோரியுள்ளோம். ஆனால் இதில் ஒரு பெரும் சிக்கல் உள்ளது. மத்திய அரசின் கையிருப்பில் இருப்பது பெரும்பாலும் பச்சரிசியே. நம்முடைய மாநிலத்தில் பொது விநியோக முறையின் கீழ் தேவைப்படுவது, புழுங்கல் அரிசி. இது போதுமான அளவு மத்திய அரசிடம் இல்லை. 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் முதற்கொண்டு 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி முடிய, மத்திய அரசு நமக்குச் சுமார் 4 இலட்சம் டன்கள் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்ய முன்வந்த போதிலும், இதில் பெருமளவு பச்சரிசியாக இருந்த காரணத்தினாலும், புழுங்கல் அரிசியில் கூட, நம்முடைய மாநில மக்களுக்குத் தேவைப்படும் தரத்திற்கேற்ப பெரும் பகுதி அமையாத காரணத்தினாலும், நாம் 1-2 இலட்சம் டன்கள் புழுங்கல் அரிசியையும், 10,000 டன்கள் பச்சரிசியையும் தான், எடுக்க முடிந்தது. 1978-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் இரண்டு இலட்சம் டன்கள் அரிசி எடுக்க முடியுமென்றும், லெவி கொள்முதலின் மூலம் இரண்டு இலட்சம் டன்கள் நமக்குக் கிடைக்குமென்றும், நாம் கணக்கிட்டால் கூட, நம்முடைய தேவைகளில் இரண்டு முதல் மூன்று இலட்சம் டன்கள் துண்டு விழும், இதைக் கருதித்தான், முன்னெச்சரிக்கையாக, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வெளிச்சந்தை அடிப்படையில் கணிசமான அளவு நெல், அரிசி, வாங்கி, கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ள, தமிழக அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆணையிட்டது. அதன் பேரில், 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபருக்குப் பின்பு, சுமார் 1-2 இலட்சம் டன்கள் அரிசிக்குச் சமமான நெல்லையும், புழுங்கலரிசியையும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் வாங்க ஏற்பாடு செய்தது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருந்த கொள்முதல் விலை

[1978 மார்ச் 27]

களுக்கு மேல் கொடுக்காமல், அந்தந்த மாநிலங்களில், நெல் தனியார் வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கப்பட்டது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, நெல்லை வாங்கிய விலைக்கு ஏறக் குறைய சமமான விலைகளில்தான், அரிசி வாங்கப்பட்டுள்ளது. 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் திடீரென நாடு முழுவதும் ஒரே மண்டலமாக அமைக்கப்பட்ட நிலையிலும், அக்கொள்கையின் விளைவுகள் எவ்வாறு அமையுமென்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத நிலையிலும், தமிழகத்தின் பொது விநியோக முறையில் முறிவு எதுவும் ஏற்பட்டுவிடாமல் காக்க, முன்னெச்சரிக்கையாக நம் கையிருப்பைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொழுது நிலைமை சீராகியுள்ளதால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்குவது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாறு வாங்கியதாலும், மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள ஒதுக்கீட்டைக் கொண்டும், நாம் தமிழகத்தில் வெளி கொள்முதல் மூலம் பெற்றுள்ள அரிசியைக் கொண்டும், தமிழகத்திலேயே சம்பா பருவத்தில் வெளிச்சந்தை விலைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்கும் திட்டத்தை 1978 பிப்ரவரி முதல் தேதியிலிருந்து செயல்படுத்துவதாலும், நம்முடைய கையிருப்பு நிர்வாகத்தைச் சீராக்கிக்கொள்ள முடிந்தது. 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் நாளன்று, பொது விநியோக முறையின் கீழ் சுமார் ஐந்து மாத விநியோகத்திற்கு வேண்டிய அரிசி நம்மிடம் உள்ளது. முன்னெச்சரிக்கையாக தமிழக அரசு மேற்கொண்ட இந்த நடவடிக்கைகளின் பலகைத்தான் நம் கையிருப்பு திருப்தி கரமாக இருப்பதோடு, அதன் காரணமாக, வெளிச்சந்தை விலைகள் ஏறிவிடாமல் நிதானப்படுத்தக்கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

கொள்முதல் விலை:

24. 1976-77-ம் ஆண்டுக்கு கொள்முதல் விலை மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 74 ஆக மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இதை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 90 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு பரிந்துரை செய்தது. கொள்முதல் விலைகளைப் பற்றி மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள அனைத்திந்திய விவசாய விளை பொருள்கள் விலைவாசி ஆணைக் குழுவிடம் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இந்தக் கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டது. தென் மண்டல உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் தமிழக உணவு அமைச்சராலும் இக்கருத்து மத்திய உணவு அமைச்சரிடமும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆயினும், விவசாய விளை பொருள்கள் விலைவாசி ஆணைக் குழு பரிந்துரைத்ததற்கு ஏற்ப, முன்பு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 74 என்றிருந்த கொள்முதல் விலையை 1977-78-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 77 என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. இந்த விலைகள் நாடு முழுவதற்கும் பொருந்தும் என்றும், இதற்கு பேராக எந்த மாநிலமும் தன்னுடைய சொந்த திட்டப் பொறுப்பிலிருந்தும் கூட, போனசாகவோ, கூடுதல்

1978 மார்ச் 27]

தொகையாகவோ, அதிக விலை கொடுக்கக் கூடாதென்றும், மத்திய அரசு தெளிவாக்கியுள்ளது. இதைத் தமிழகமும் ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

25. மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகள் நமக்கு ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கின்றபோதிலும், கொள்முதலில் முன்பிருந்த நிலைமைக்கும் இப்பொழுதுள்ள நிலைமைக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. முன்பு விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த நிலை இல்லை. முன்பு விவசாயிகள் தங்கள் உபரி நெல்லை தங்கள் மாவட்ட வர்த்தகர்களுக்குத்தான் விற்கவேண்டிய நிலை இருந்தது. இப்பொழுது வெளி மாவட்ட வர்த்தகர்களும் வாங்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்பு நெல்லிலும் அரிசியிலும் தனியார் மொத்த வியாபாரம் செய்ய தமிழகத்தில் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அந்தத் தடையும் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. சில்லறை வியாபாரிகள் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்குவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இத்தடையும் நீக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் பலனாக விவசாயிகள் தங்கள் உபரி நெல் முழுவதையும் இலாபகரமான விலையில் வெளிச் சந்தையில் விற்றுக்கொள்ள முழுச் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளார்கள்.

விவசாயிகள் அதிக விலைபெற வாய்ப்பு:

26. இந்த புதிய சூழ்நிலையின் பலனாக, பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல இலாபகரமான விலைகள் வெளிச்சந்தையில் கிடைத்து வருகின்றன. இந்நிலைமையை மேலும் உறுதிப்படுத்த, மோட்டாரக நெல்லை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 90 என்ற விலையிலும், நடுத்தர ரக நெல்லை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 95 என்ற விலையிலும் விவசாயிகளிடமிருந்து வெளிச்சந்தை வியாபார அடிப்படையில் நேரடியாக வாங்க ஏற்பாடுகள் செய்யுமாறு, தமிழக அரசு, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆணையிட்டுள்ளது. இப்புதிய திட்டம் 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் தேதியிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் எறக்குறைய 117 நேரடி வாங்கும் நிலையங்களை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நிறுவி யுள்ளது. மாநிலத்தின் மற்ற பகுதிகளையும் சேர்த்து மொத்தமாக 263 நிலையங்கள் இதுவரை திறக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில், விவசாயிகள் மோட்டாரக நெல்லை குவிண்டால் ரூ. 90 என்ற விலையிலும், நடுத்தர ரக நெல்லை குவிண்டால் ரூ. 95 என்ற விலையிலும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு விற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த நடவடிக்கையை விவசாயப் பெருமக்கள் பெரிதும் வரவேற்றுள்ளது அரசுக்கு உற்சாகம் அளிக்கின்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பிப்ரவரி மாத இறுதி வரை, 13,000 டன்களுக்கு மேலாக நெல் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 27]

பொது விநியோக அரிசியின் விற்பனை விலைகள்:

27. பொது விநியோக முறையின் கீழ் அரிசியின் சில்லறை விற்பனை விலைகள், மோட்டா ரகத்திற்கு கிலோ ரூ. 1.60 ஆகவும், நடுத்தர ரகத்திற்கு ரூ. 1.60 ஆகவும், சன்ன ரகத்திற்கு ரூ. 1.85 ஆகவும், இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் விலை கிலோ ரூ. 2.25 ஆக இருந்ததை 1977 நவம்பர் முதல் கிலோ ரூ. 2.00 ஆகக் குறைத்துள்ளோம். இப்பொழுதுள்ள சில்லறை விற்பனை விலைகளிலேயே, அரசுக்குப் பெருமளவு நட்பம் ஏற்படுகின்றது என்ற போதிலும், இந்த விலைகளை மேலும் குறைக்க இடமுண்டு என்ற கருத்து பரவலாகக் கூறப்படுகிறது. இதை நாம் ஆராய்ந்து உண்மை நிலையைக் காணவேண்டும். 1947-ல் தமிழகத்தில் பொது விநியோக குறை இயங்கத் தொடங்கிய காலம் முதற்கொண்டே, அரிசியின் சில்லறை விற்பனை விலை, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை விட இரண்டு மடங்கு உயர்வாக, தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளது. நடுத்தர ரக நெல்லின் விலை ரூ. 78 ஆக இருந்தபொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்ட சில்லறை விற்பனை விலையாகிய கிலோ ரூ. 1.60 தான், நடுத்தர ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 81 ஆக இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்ட பின்பும், சில்லறை விற்பனை விலை உயர்த்தப்படாமல், தொடர்ந்து வருகிறது. ஒரு குவிண்டால் அரிசியைத் தயார் செய்வதற்கு $1\frac{1}{2}$ குவிண்டால் நெல் தேவைப்படுகிறது. ஒரு குவிண்டாலின் நெல் விலை ரூ. 81 என்றால், ஒரு குவிண்டால் அரிசியைத் தயார் செய்யத் தேவையான $1\frac{1}{2}$ குவிண்டால் நெல்லுக்கு விலை ரூ. 121.50 ஆகிறது நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யும் இடத்திலிருந்து சேமிப்பு கிடங்குகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அதன் பின்பு அரைவை செய்யும் மானிட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அரிசித் தயார் ஆன பின்பு, ஆலையிலிருந்து, அதை விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டிய மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கொள்முதல், உபரி மாவட்டங்களில் தான் பெருமளவு நடக்கின்றது. விநியோகம், பெரிதும் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் நடக்கின்றது. ஆகவே, அந்தந்த மாவட்டங்களில் கொள்முதலாகும் நெல்லை அந்தந்த மாவட்டங்களிலேயே விநியோகம் செய்வதென்பது சாத்தியமில்லை. மேலும் நம் மாநிலத்தில், அரைவை ஆலைகள் பெரும்பாலும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் குவிந்து கிடக்கின்றன. குறுவை நெல்லைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரைப்பதில்லை. ஆகவே, அரைவைக்காக வேறு மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. இதன் பயனாக நெல்லை அரைவைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது ஒரு கட்டத்திலும், அரிசியை விநியோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்போது இன்னொரு கட்டத்திலும், போக்குவரத்துச் செலவை ஏற்கவேண்டியுள்ளது. நெல்லை இருப்பில் வைக்க சாக்குக்குச் செலவாகிறது. ஈர நெல்லைப் பிடிப்பதால் சாக்குகள் பழுதடைந்து விடுவதால், அரிசியை சேமித்து வைப்பதற்காகும் புது சாக்குகளுக்கான செலவையும் ஏற்க வேண்டியுள்ளது. நம்முடைய மாநிலத்தில் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய முக்கியப் பருவங்கள், குறுவைப் பருவமும், சம்பாப் பருவமும் ஆகும்.

1978 மார்ச் 27]

ஆண்டு முழுவதற்கும் தேவையான நெல்லை அந்த பருவங்களில் நாம் வாங்கிக் கொண்டு, நெல்லை சேமித்து வைக்க வேண்டும். சேமிப்புச் செலவை, குறைந்தது, ஆறு மாதங்களுக்கு ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கான சேமிப்புச் செலவையும், சேமிப்பு கிடங்குளுக்கு வாடகையையும், செலுத்த வேண்டும். மேலும், ஒரு இலட்சம் டன்கள் நடுத்தர ரக நெல்லை வாங்கி அரிசியை தயார் செய்வதற்கு ஆகும் செலவு 16.89 கோடி ரூபாய் ஆகும். 7 இலட்சம் டன்களை வாங்குவதென்றால் இதற்காகும் செலவு 118.23 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதை நாம் ரிசர்வ் வங்கி யிலிருந்து கடனாகப் பெறுகிறோம். ரிசர்வ் வங்கிக்கு 12 சதவிகிதம் வட்டி செலுத்த வேண்டும். 118 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டி மட்டும் 6 மாதங்களுக்கு 7.08 கோடி ரூபாய் ஆகின்றது, பொது விநியோகம், மாநிலமெங்கும் பரவிக்கிடக்கும் பற்பல கிராமங்களில் நடக்கின்றது. மாவட்ட சேமிப்பு கிடங்கு களிலிருந்து இந்த கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும். அங்கு சில்லறைக் கடை நடத்தும் நிறுவனங்களுக்கு, சில்லறை விற்பனைக் கழிவாக ஒரு குவிண்டால் அரிசிக்கு ரூ. 4 தருகிறோம். இதுவே போதாது என்றும், இதனால் நட்டம் ஏற்படுகின்றது என்றும், சில்லறைக் கடைகளை நடத்தும் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கோரிக்கை விடுத்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய நிர்வாக ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு, நிர்வாகச் செலவுக்காக, 2 விழுக்காடு தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுத் துறையில் மற்ற வர்த்தக நிறுவனங்கள் நிர்வாகச் செலவுக்காக ஒதுக்கியுள்ள செலவுடனும், தனியார் வியாபாரிகள் நிர்வாகச் செலவுக்காகவும் லாபத்துக்காகவும் ஒதுக்கும் தொகையுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த 2 விழுக்காடு மிகக் குறைவாகும், இதைத் தவிர லாபத்திற்காகத் தனியாக ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யப் படுவதில்லை, இந்த செலவுகளையெல்லாம் சேர்க்கும் பொழுது, நடுத்தர அரிசியின் அடக்க விற்பனை விலை கிலோ ரூ. 1.73 ஆகிறது. அடக்க விலை ரூ. 1.73 ஆகின்றபோதிலும், சில்லறை விற்பனை விலை ரூ. 1.60 ஆகத்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

28. மேலும் நமக்குத் தேவைப்படும் ஏழு இலட்சம் டன்களில், ஒரு பகுதி தான் கொள்முதல் விலைகளில் கிடைக்கின்றது, ஒரு பகுதியை நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுகிறோம். மத்திய அரசு நடுத்தர ரக அரிசியைத் தன்னுடைய மத்திய கிடங்குகளிலிருந்து குவிண்டாலுக்கு ரூ. 152 என்ற விலைக்குத் தருகிறது. இதையும் நாம் சேமித்து வைத்து, சில்லறை விற்பனைக் கடைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவை ஏற்கவேண்டியுள்ளது, இந்த அரிசியை கிலோ ரூ. 1.60 என்று விற்பதில் பொதுவாக லாபம் இல்லை. ஆனால் சேமிப்புக் காலம் நீண்டு விட்டால், நட்டமும் ஏற்படும். மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் ஒதுக்கீட்டைத் தவிர, நாம் நம்முடைய கையிருப் பைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, கொள்முதல் விலைகளுக்கு மேலான விலைகளைக் கொடுத்து தமிழகத்தில் வெளிச் சந்தையில்

[1978 மார்ச்சு 27]

வாங்குகிறோம். இத்திட்டத்தின்கீழ், நாம் தமிழகத்தில் இப்பொழுது விவசாயிகளிடமிருந்து மோட்டா ரக நெல்லை குவின்டாலுக்கு ரூ. 90 என்ற விலைக்கும், நடுத்தர ரக நெல்லை குவின்டாலுக்கு ரூ. 95 என்ற விலைக்கும், வாங்கி வருகிறோம். இந்த விலைகளைக் கொடுத்து வாங்கும் நெல்லுக்கு, அரிசியின் அடக்க விலை மோட்டா ரகத்திற்கு கிலோ ரூ. 1.89 ஆகவும், நடுத்தர ரகத்திற்கு கிலோ ரூ. 1.97 ஆகவும், அமைகிறது.

29. நாம் இப்பொழுது விநியோகத்திற்காகச் சேகரிக்கும் அரிசியில் மிகக் குறைவான பகுதிதான் கொள்முதல் விலைகளில் கிடைக்கிறது. ஒரு பகுதி மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கிறது. இரண்டையும் சேர்த்து மொத்தமாக இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள விலைகளில் விற்பதிலேயே நமக்கு நட்டம் ஏற்படுகிறது. பெரும் பகுதியை நாம் கொள்முதல் விலைகளுக்கு மேலான வெளிச் சந்தை விலைகளைக் கொடுத்துதான் வாங்குகிறோம். இதில் நமக்குக் கணிசமான நட்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த மூன்று வழி களிலும் நாம் நெல்லைப் பெறுவதால் தான் நாம் பொது விநியோகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த முடிகிறது. நாம் சில்லறை விற்பனை விலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது, இந்த மூன்று வழிகளில் நெல்லை சேகரிப்பதற்காக நமக்கு ஆகும் செலவையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நாம் நிர்ணயித்துள்ள சில்லறை அரிசி விற்பனை விலை, கொள்முதல் விலைகள் அடிப்படையில் கணக்கிட்டாலே, நமக்கு இலாபகரமாக இல்லை. இந்த உண்மைகளைச் சீர்தூக்கி ஆராயும்பொழுது, பொது விநியோக முறையின்கீழ், இப்பொழுது நிர்ணயித்துள்ள விலைகளால் அரசுக்குப் பெரிதும் நட்டம் ஏற்படுகிறது என்பது தெளிவாகும். சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வர்த்தக கணக்கியல் நிபுணர் ஒருவரிடம் இக்கணக்குகள் ஒப்படைக்கப் பட்டு, செலவினங்களை ஆராய்ந்து, சில்லறை விற்பனை விலையைக் குறைப்பதற்கு வழி உண்டா என்று பரிந்துரை செய்யுமாறு அரசுக் கேட்டுக் கொண்டது. அந்த நிபுணரும் கணக்குகளைப் பரிசீலித்து சில்லறை விற்பனை விலைகளைக் குறைப்பதற்குச் சிறிதும் வாய்ப்பு இல்லையென்று ஆராய்ந்து அறிந்து கூறியுள்ளார்.

II கோதுமை, சர்க்கரை விநியோகம்.

கோதுமை:

30. தமிழ்நாட்டில் அரிசியுடன் பொது விநியோக முறையின்கீழ் கோதுமையும் வழங்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு கோதுமையை குவின்டால் ரூ. 125 விலைக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருந்தது. இதை மத்திய அரசின் மத்திய கிடங்குகளிலிருந்து எடுத்து, சேமித்து வைத்து, கிராமங்களில் இருக்கும் விநியோக நிலையங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் செலவை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு, துலோ ரூ. 1.40ச் என்ற விலையில் விற்கின்றோம்.

1978 மார்ச்சு 27]

31. தமிழகத்தில் கோதுமையைப் பயன்படுத்தும் பழக்கம், நாம் விரும்பும் அளவுக்கு இன்னும் பரவவில்லை. அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகின்ற காலங்களிலும், சிறு தானியங்களின் விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக உள்ள காலங்களிலும்தான், பொது மக்கள் பொதுவாக கோதுமையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். 1974-75-ம் ஆண்டுகளில் அரிசித் தட்டுப்பாடு இருந்த நேரத்தில், மாதம் சராசரி 20,000 டன்களுக்கு மேற்பட்ட அளவில் கோதுமை விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது வெளிச்சந்தையில் அரிசி தாராளமாகக் கிடைப்பதை முன்னிட்டும், சிறு தானியங்களின் விலையும் நிதானமாகவே உள்ளதை முன்னிட்டும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் மாதம் சுமார் 3,000 முதல் 4,000 டன்கள் கோதுமைதான் விநியோகமாகி வருகிறது. சத்துணவு அடிப்படையில், அரிசியை மட்டுமே நம்பியிராமல், அன்றாட உணவில் அரிசியையும் கோதுமையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவது உடல் நலனுக்கு உகந்தது என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து, கோதுமையை மேலும் அதிக அளவில் பயன்படுத்த முன் வருவது நல்லது. குறிப்பாக கிராமங்களில் கோதுமையை அன்றாட உணவில் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தைப் பரப்புவதில், பொதுநல சேவை நிறுவனங்களும் மகளிர் சேவை நிறுவனங்களும் பெரிதும் உதவக்கூடும்.

32. குடும்பக் கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படும் கோதுமைக்கு இப்போது உச்சவரம்பு எதுவும் இல்லை. ஒரு குடும்பம் எவ்வளவு கோதுமையை வாங்க விரும்புகிறதோ, அந்த அளவுக்குத் தருவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசதியையும், கோதுமையின் விலை பொதுவாக அரிசியின் விலைக்குக் குறைவாக இருப்பதையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, கோதுமையைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தைத் தமிழக மக்கள் விரிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது.

33. கோதுமைப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா விநியோகக் கட்டுப்பாடுகளும், விலைக் கட்டுப்பாடும், 1976-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதற்கொண்டு, மத்திய அரசினால் நீக்கப்பட்டு விட்டன. இப்போது ரவை, மைதா போன்ற கோதுமைப் பொருட்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. கட்டுப்பாடு இருந்த நேரத்தில் நிலவி வந்த விலைகளே பொதுவாக இப்போதும் நிலவி வருகின்றன.

34. தமிழ்நாட்டில் கோதுமை அரைவை ஆலைகள் 30 இயங்கி வருகின்றன. இவற்றின் மொத்த அரைவைத் திறன் மாதத்திற்கு 67,000 டன்களுக்கு மேற்பட்டதாகும். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை, இந்த ஆலைகளுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 9,000 டன் கோதுமைதான் மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போதோ, ஆலைகள் தங்கள் அரைவைத் திறன் முழுவதையும் பயன்படுத்தும் வகையில், ஆலைகளின் அரைவைத் திறனுக்கு ஏற்ப, கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யும் நிலையில் நாம் உள்ளோம். இந்த அரைவை ஆலைகளுக்கு

[1978 மார்ச்சு 27]

ஒதுக்கப்படும் கோதுமையும் குவின்டால் ரூ. 125 என்ற விலையில்தான் ஒதுக்கப்படுகிறது.

லெவி சர்க்கரை விநியோக முறை:

35. நம் நாட்டில் 1976-77-ம் ஆண்டு 48.4 இலட்சம் டன்கள் சர்க்கரை உற்பத்தியாயிற்று. தமிழ்நாட்டில் 20 சர்க்கரை ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 9 தனியார் ஆலைகளும், 11 கூட்டுறவு ஆலைகளாகும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆலைகளின் மொத்த சர்க்கரை உற்பத்தி, 1976-77-ம் ஆண்டில் 3.22 இலட்சம் டன்களாக இருந்தது. மத்திய அரசின் கொள்கைப்படி, நாட்டின் மொத்த சர்க்கரை உற்பத்தியில் 65 சதவீதம் லெவி சர்க்கரையாகக் கருதப்பட்டு, பொது விநியோக முறையின்கீழ் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. இந்த விநியோகத்திற்கு நாடு முழுவதும், 1978 பிப்ரவரி இறுதிவரை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்த விலை, கிலோ ரூ. 2.15 ஆகும். மார்ச்சு முதல் நாளிலிருந்து இந்த விலையை கிலோ ரூ. 2.30 ஆக, நாடு முழுவதும், மத்திய அரசு உயர்த்தியுள்ளது. இந்த விநியோகத்திற்கு 1977 ஆம் ஆண்டில் மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 13,550 டன்கள் லெவி சர்க்கரையை மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்தது.

36. 1977-ம் ஆண்டு இறுதியில் மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரை விநியோகத்தில் ஓர் அடிப்படை மாற்றம் செய்தது. அதுவரை இருந்த முறையின்படி, நகரவாசிகளுக்கு அதிக அளவு சர்க்கரையும், கிராமவாசிகளுக்குக் குறைவாகவும், வழங்கப்பட்டு வந்தது; தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குடும்பத்தின் மாத வருவாயின் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யப் பட்டு வந்தது. நகர்ப்புறங்களில் மாதம் ரூ. 300 வரை வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு இரண்டு கிலோ சர்க்கரையும், ரூ. 301 முதல் ரூ. 499 வரை வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு 2 முதல் 4 கிலோ வரையிலும், ரூ. 500-ம் அதற்கு மேலும் வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு 5 முதல் 6 கிலோ வரையிலும், கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. கிராமங்களில் ஒரு குடும்பத்திற்கு மாதம் 1 கிலோ அளவில் விநியோகம் செய்ய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. இருந்த போதிலும், தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடு 13,550 டன்கள் அளவில்தான் அமைந்திருந்த காரணத்தினால் கிராமப்புற விநியோகம் அவ்வளவு சீராக நடக்கவில்லை. கிராமங்கள், நகரங்கள் என்ற பாகுபாடு செய்யாமல் அனைவருக்கும் ஒரே சீராகவும், ஆளுக்கு மாதம் 425 கிராம் சர்க்கரை என்ற அடிப்படையிலும், லெவி சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று, மத்திய அரசு ஒரு புதிய கொள்கை முடிவை எடுத்துள்ளது. இதை 1978-ம் ஆண்டு சனவரி மாதம் முதற்சொண்டு, தமிழகம் செயல்படுத்தி வருகிறது.

1978 மார்ச்சு 27]

37. இப்புதிய முறையின்கீழ், நகரவாசிகளுக்கு இதுவரை கிடைத்துவந்த சர்க்கரை குறைந்துவிட்டது என்ற அதிருப்தி எழுந்துள்ளது உண்மையே. நகரவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சர்க்கரையைக் குறைக்காமல், அதே அளவு கிராமவாசிகளுக்கு உயர்த்தித் தருவது என்றால், அந்த அடிப்படையில் விநியோகம் செய்வதற்குப் போதுமான லெவி சர்க்கரை, நாடு மொத்தத்திலும் கிடையாது. ஆகவே, இருக்கின்ற லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீட்டை வைத்துக்கொண்டு, கிராமவாசிகளுக்கும், நகரப்புற மக்களுக்கும், ஒரு சீரான விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையின் பயனாக, இதுவரை நியாயம் வழங்கப் பெறாத பல இலட்சக்கணக்கான கிராம மக்களுக்கு நன்மை கிட்டும் என்ற அடிப்படையில், மத்திய அரசின் கொள்கையைத் தமிழக அரசு ஏற்று செயல்படுத்தி வருகிறது. இப்புதிய முறையின்கீழ், தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு செய்துள்ள ஒதுக்கீடு, மாதம் 19,500 டன்கள். தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் தொகை கணக்கின்படி ஆளுக்கு 425 கிராம் சர்க்கரை கொடுப்பதற்குக் கூட, இந்த ஒதுக்கீடு போதாது என்பதை இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டி, ஒதுக்கீட்டை உயர்த்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறது. ஆயினும், மத்திய அரசின் வசம் உள்ள லெவி சர்க்கரையின் அளவு ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டதாலும், 1971ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தைக் கணக்கிட்டு, நாடு முழுவதும் பொருந்தக்கூடிய சில பொதுவான நியதிகளுக்கு ஏற்ப, மத்திய அரசு ஒதுக்கீட்டை நிர்ணயித்துள்ளதாலும், தமிழகத்திற்கு இப்போது செய்யப்படும் 19,500 டன்கள் ஒதுக்கீட்டிற்கு மேலாக, லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

38. இந்தப் புதிய கொள்கையின் பயனாக, இலட்சக்கணக்கான கிராம மக்கள் நன்மை பெறுவார்கள் என்பதை உணர்ந்தும், வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரை விலை சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட மிகக் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது என்பதை மனதிற்கொண்டும், சமுதாய நீதியின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள இப்புதிய கொள்கையைச் செயல்படுத்த, பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது.

39. இதுவரை குடும்பத்தின் அடிப்படையிலும், வருமானத்தின் அடிப்படையிலும், சர்க்கரை வழங்கப்பட்டு வந்ததால், ஒன்றாயிருந்த குடும்பங்களைக்கூடப் பிரித்து, தனித்தனியாகக் காட்டும் போக்கும், உண்மையில் கிடைத்து வந்த வருமானத்திற்கு மேலாக அதிக வருமானம் காட்டும் போக்கும், காணப்பட்டன. இப்போது ஆளுக்கு 425 கிராம் என்ற அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்கப்படுவதால், குடும்பத்திலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துவிட்டது என்று கூறி, சர்க்கரை ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரும் போக்கு பரவலாகக் காணப்படுகிறது, நியாயமான அளவுக்கு -அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்

[1978 மார்ச் 27]

கொள்ளப்படும் என்ற போதிலும், சமுதாய நலனுக்கு உகந்த முறையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குப் பொதுநல நோக்குள்ள பொது மக்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றும், தற்காலிக வசதி பெறுவதற்காக தவறான புள்ளிவிவரங்கள் காட்டும் போக்கு சமூக விரோதப் போக்கு என்பதைத் தாங்களும் உணர்ந்து, மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்த வேண்டுமென்றும், அரசு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறது.

40. முன்பு கிராமப் பகுதிகளில் சர்க்கரை விநியோகம் அவ்வளவு சீராக நடக்காத காரணத்தினால் விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த சில நிறுவனங்கள், சில இடங்களில் கிராமங்களுக்குச் சர்க்கரையை எடுத்துச் செல்லாமலே, வெளிச் சந்தையில் விற்றுவந்த ஒழுங்கினத்திற்கு இடம் ஏற்பட்டிருந்தது. இப்படியான முறையில் கிராம மக்கள் அனைவருக்கும் ஆளுக்கு மாதம் 425 கிராம் சர்க்கரை ஒதுக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால் இத்தவறுக்கு இடம் ஏற்படாதென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். எந்தக் கிராமத்திலாவது விநியோகம் ஒழுங்காக நடைபெறுவியில் இதை உடனடியாக மேலதிகாரிகள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருமாறு கிராம மக்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

மண்ணெண்ணெய்

41. மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 33,000 கிலோ லிட்டர் அளவில் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. தனியார் வியாபாரிகள் மூலமாகவும் இப்போது விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் விநியோக விலைகளுக்கு உச்ச வரம்பு லிட்டர் ரூ. 1.31 முதல் கொண்டு ரூ. 1.41 வரை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. மத்திய அரசு கலால் வரியை அண்மையில் உயர்த்தியதன் விளைவாக, மாநில அரசு விற்பனை வரியைக் குறைத்துள்ள போதிலும், மண்ணெண்ணெய்யின் சில்லறை விற்பனை விலை இரண்டு பைசா அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. மாநிலத்தில், மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் சீராக நடைபெற்று வருகிறது.

III விலைவாசிகள் நிலைமையும், அரசின் விழிப்பான

நடவடிக்கைகளும்.

42. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் விலைவாசிகள் பொதுவாக நாட்டின் மற்ற பகுதிகளில் இருந்ததைவிடக் குறைவாகவே இருந்தன. வெளிச் சந்தையில் அரிசியின் விலை மிகவும் நிதானமாகவே இருந்தது. சன்ன ரக புழுங்கல் அரிசியின் சராசரி விலை 1977 பிப்ரவரியில் ரூ. 1.99 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் ரூ. 1.72 ஆகக் குறைந்தது. நடுத்தர புழுங்கல் அரிசியின் விலையும் 1977 பிப்ரவரியில் சராசரி ரூ. 1.85 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 1.61 ஆகக் குறைந்தது. சோளம் மற்ற சிறு தானியங்களின் விலைகள் சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலையிலேயே ஏறக்குறைய

1978 மார்ச் 27]

நிதானப்பட்டுள்ளன. பருப்பு வகைகளில் மட்டும் சென்ற ஆண்டைவிட கணிசமான விலை உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. பருப்பு வகைகளில் தமிழகம் பற்றாக்குறை மாநிலமாகும். வெளி மாநிலங்களில் உற்பத்தி நிலையங்களில் விலைவாசிகள் உயர்வதற்கு ஏற்ப, இங்கு சில்லறை விற்பனை விலைகளும் உயர்ந்துவிடுகின்றன. தமிழகத்தில் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேளாண்மைத் துறை தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளது. துவரம் பருப்பின் விலை 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 3.89 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 4.65 ஆக உயர்ந்தது. உளுத்தம் பருப்பின் விலை 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 3.53 ஆக இருந்தது, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 3.71 ஆக உள்ளது. கடலைப் பருப்பின் விலை 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 1.89 ஆக இருந்தது 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 2.86 ஆக உயர்ந்துவிட்டது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு வகைகளை மொத்தமாக வாங்கி, அதிக இலாபமின்றி விற்பதன் மூலம் வெளிச்சந்தை விலைகளை நிதானப்படுத்தும் முயற்சியை, அரசு சார்பு நிறுவனங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

43. எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற ஆண்டு இருந்த விலைகளைவிட இந்த ஆண்டு விலைகள் குறைவாகவே உள்ளன. 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 10.99 ஆக வற்ற கடலை எண்ணெயின் விலை, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 7.60 ஆகக் கணிசமாகக் குறைந்தது. நல்லெண்ணெயின் விலையும் 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 10.95 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் ரூ. 9.54 ஆகக் குறைந்துள்ளது. தேங்காய் எண்ணெயின் விலை, 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 14.46 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 13 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

44. வெளிச்சந்தை சர்க்கரையின் விலை மிகக் கணிசமாக குறைந்துள்ளது. 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 4.33 ஆக வற்ற சர்க்கரை, இப்பொழுது கிலோ ரூ. 3 அளவில் விற்கிறது. தனியாவின் விலையும் 1977 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 6.95 ஆக இருந்ததற்கு மாறாக, 1978 பிப்ரவரியில் கிலோ ரூ. 5.34 ஆக குறைந்துள்ளது. மிளகாய் வற்றலின் விலைகள் சென்ற ஆண்டை விடச் சிறிது ஏறி, இப்பொழுது மீண்டும் இறங்கு முகமாக உள்ளன.

45. 1977 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளம், புயல் ஆகியவற்றின் காரணமாக விலைவாசிகளில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய மிதமிஞ்சிய உயர்வு, அரசு எடுத்த விழிப்பான நடவடிக்கைகளின் காரணமாகப் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, சாதாரண பருவ நிலைக்குரிய மாறுதல்களுக்குள் அடங்கி, பொதுவாக நிதானப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று துணிந்து கூறலாம்.

[1978 மார்ச்சு 27]

விலை உயர்வு தடுப்பு நடவடிக்கைகள்.

46. உணவுப்பொருட்கள். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் வர்த்தகம் இப்போது பெரும்பாலும் தனியார் வர்த்தகர்களின் கையில்தான் இருக்கிறது. இப்பொறுப்பை அரசே முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துவது என்பது, இன்றுள்ள சூழ்நிலையில், நடைமுறை தேவைக்கு சாத்தியமானது அல்ல. அதே சமயத்தில், மக்களின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைவாசிகள் மிதமிஞ்சி உயர்ந்து விடுவதைக் கண்டு அரசு வாளாவிருக்க முடியாது. ஆகவேதான், பொது நலனுக்கு உகந்த முறையில், வர்த்தகர்கள் சுதந்திரமாக வாணிபம் செய்ய வசதி செய்துதரும் அதே நேரத்தில், விலைவாசிகள் மீது விழிப்பாக கண்காணிப்பைத் தொடர்ந்து செலுத்தி வருவது இந்த அரசின் கொள்கையாக அமைந்துள்ளது.

47. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய பருப்பு வகைகள், சில எண்ணெய் வகைகள் போன்றவற்றின் விலைகள், உற்பத்தியாகும் மாநிலங்களில் நிலவும் மொத்த விலைகளையொட்டி அமைவது இயல்பே. ஆயினும், மொத்த விற்பனை விலைகளுக்கும் சில்லறை விற்பனை விலைகளுக்கும் இடையே பெருத்த வேறுபாடு காணப்படும் போக்கு பரவி வருகிறது. இன்றியமையாப் பொருட்களை முடக்கி, செயற்கையாகத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தி விலைவாசிகளை அளவுக்கு மீறி உயர்த்தும் வியாபாரச் சூதாட்டத்தை அரசு அனுமதிக்க முடியாது. இந்த நோக்கத்தில்தான் வர்த்தகர்கள் எவ்வளவு கையிருப்பு வைத்துக் கொள்ளலாமென்ற உச்சவரம்பை சில பொருட்களுக்கு நிர்ணயிக்கும் ஆணைகளையும், கையிருப்பு, விற்பனை விலை ஆகியவற்றைப் பொது மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்ற விலை அறிவிப்பு ஆணைகளையும், அரசு செயல்படுத்தி வருகின்றது. தட்டுப்பாடுகளைச் செயற்கையாக ஏற்படுத்தாமலும், இயல்பாக ஏற்படும் பற்றிக் குறைகளைப் பயன்படுத்தி விலைவாசிகளை அளவுக்கு மீறி உயர்த்தி விடாமலும், சீராகவும், பொதுநல நோக்குடனும் வாணிபம் செய்வது, பொது நலனுக்கு மட்டுமல்ல, வர்த்தகர்களினுடைய சொந்த நலனுக்கும் உகந்தது என்ற அடிப்படை உண்மையை வர்த்தகர்கள் உணர்ந்து தாமதமாகவே சில சுய கட்டுப்பாடு முறைகளை ஏற்று இயக்குவதே, இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதற்கு வழியாகும். நம் மாநிலத்திலுள்ள வர்த்தக நிறுவனங்கள் இதில் பெரும் பங்கு ஆற்றக்கூடும். மிளகாய், எண்ணெய் வகைகள், பருப்பு வகைகள் போன்ற முக்கியப் பொருட்களைப்பொறுத்த வரையில், அவற்றின் வாணிபத்தில் ஈடுபடும் வர்த்தகர்கள், தாங்களாகச் சுயக்கட்டுப்பாடு குழுக்களை அமைத்துக் கொண்டு, எல்லா வர்த்தகர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சில பொதுவான நியதிகளை வகுத்து, நிலைமைக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறி, வியாபாரத்தை நெறிப்படுத்திச் செல்வது இன்றைய சூழ்நிலையில் பெரிதும் அவசியமாகும். இதுபோன்ற வர்த்தகப் பண்டகக் குழுக்கள்

1978 மார்ச் 27]

(Commodities Boards) மேல் நாடுகளில் வர்த்தகர்கள் நிறுவனங்களாலேயே மிகச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முயற்சியை நம் மாநிலத்து வர்த்தக நிறுவனங்களும் மேற்கொள்வது பலன் தரும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆலோசனையை ஏற்று, நம் மாநிலத்திலுள்ள வர்த்தக நிறுவனங்கள், முக்கியமான பண்டங்களுக்கு வர்த்தகப் பண்டக் குழுக்களை அமைக்க முன்வரவேண்டுமென்று, உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்க விரும்புகிறேன், வர்த்தகத் துறையில் நீண்ட அனுபவமும், நிபுணத்துவமும், பொது நலனில் நாட்டமும் கொண்ட வர்த்தக நிறுவனங்கள் இந்த ஆலோசனையைச் செயல்படுத்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களென்று நம்புகின்ற நேரத்தில், அரசின் சார்பில், அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்யவும், ஆலோசனைகளைக் கூறவும், ஆதரவு அளிக்கவும், அரசு முன்வரும் என்றும் உறுதி கூற விரும்புகிறேன்.

48. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் வர்த்தகர்களின் சுயக்கட்டுப்பாடு மிக முக்கியமானது என்பதை வலியுறுத்தும் நேரத்தில், இந்த இன்றயமையாத பொருட்களின் விநியோகப் பொறுப்பை பொதுச் சார்புடைய நிறுவனங்களாகிய கூட்டுறவு அமைப்புகள், தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்கள், மேலும் விரிவான முறையில் ஏற்றுக் கொள்வதும், இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பயனான ஒரு வழியாகும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவு அமைப்புகளும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும், இப்பொறுப்பைப் பெருமளவில் ஏற்க வழி வகுப்பது இந்த அரசின் முக்கிய நடவடிக்கையாக அமையும்.

நியாய விலைக் கடைகள்.

49. இந்த அடிப்படையில்தான் தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கும் திட்டத்தை அறிவித்துள்ளோம். திட்டிட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்கெனவே கூட்டுறவு அமைப்புகளால் நடத்தப்படும் 6,818 சில்லறை விற்பனைக் கடைகளும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் நடத்தப்படும் 833 சில்லறை விற்பனைக் கடைகளும், ஊராட்சிகள், கிராமக் குழுக்கள், ஆகியவற்றால் நடத்தப்படும் 915 கடைகளும் இயங்கி வருகின்றன. இந்த 8,566 கடைகளில், ஏறக்குறைய 6,000 கடைகள் கிராமங்களில் இயங்கி வருகின்றன. பொதுவிநியோக முறையின் கீழ் வழங்கப்படும் அரிசி, கோதுமை, லெவிசர்க்கரை ஆகியவற்றை மட்டும் விநியோகித்து வரும் இக்கடைகளில், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் போன்ற மற்ற இன்றியமையாத பொருட்களையும் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது முதல் நடவடிக்கையாகும். இதற்கு

[1978 மார்ச் 27]

முனைப்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மாநிலம் முழுவதும் நடத்தும் 833 கடைகள் அனைத்தும் இதுபோன்ற இன்றியமையாப் பொருட்கள் விற்கும் பல பொருள் நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றப்பட்டு விட்டன. கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கும் கடைகளையும் பலபொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே கிராமங்களில் இயங்கிவரும் கடைகளுக்கு மேலாகப் புதிதாக 440 கடைகள் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் திறக்கப்படுகின்றன. மதுரை, முகவை மாவட்டங்களிலும் புதிய கடைகளைத் திறக்கும் பொறுப்பைக் கூட்டுறவுத் துறை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இந்த மாவட்டங்களில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் அனுபவத்தைக்கொண்டு மற்ற மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் விரிவாக்கப்படும்.

விறகுக் கடைகள்.

50. சென்னை நகரில் விறகுக்கட்டைகளின் விலை சென்ற சில மாதங்களாக உயர்ந்து விட்டதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, வனத் துறையும், உணவுத் துறையும் இணைந்து செயல்பட்டு, வனத் துறையிலிருந்து நேரடியாக விறகைப்பெற்று, பொது மக்களுக்கு நயமான விலையில் விற்பதற்காக நியாய விலை விறகுக்கடைகளைத் திறக்கும் திட்டம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், சென்னை நகரில் ஏற்கெனவே 20 கடைகள் திறக்கப்பட்டு விட்டன. இவற்றில் விறகுக் கட்டையின் விலை, வெளிச்சந்தையில் விற்கப்படும் விலையை விட, ஏறக்குறைய, குண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் குறைவாக உள்ளது. இம்முயற்சியைச் சென்னை நகர மக்கள் பெரிதும் வரவேற்றுள்ளனர். இதை மேலும் விரிவுபடுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

51. இது தவிர, அவ்வப்போது ஏற்படும் விலைவாசி உயர்வுகளைத் தடுப்பதற்காக, உணவுத்துறை அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட வர்த்தகப் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, பிரச்சனையைச் சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். காய்கறிகளின் விலைகள் சென்னை நகரத்தில் பெரிதும் உயர்ந்து விட்டதைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் காய்கறி வர்த்தகப் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாக, இந்த வர்த்தகர்களின் சங்க ஆதரவிலேயே, நயமான விலையில் காய்கறிகள் விற்பதற்கு, நியாய விலைக் காய்கறி விற்பனைக் கடைகள் திறக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. காய்கறிகளின் விலைகள், சென்ற இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் நிலவிவந்ததைவிட, மிகக் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளன.

52. பருவ நிலைமைகளின் விளைவாக விளைச்சலில் ஏற்படும் பாதிப்புகள், இயல்பாகவே சில மாதங்களில் ஏற்படும் தட்டுப்பாடுகள் இவை மட்டுமல்லாமல், பொதுவாக நாட்டின் பொருள்

1978 மார்ச் 27]

ளாதாரக் கொள்கைகள், விலைவாசிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. இவற்றிற்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண்பதற்கு நீண்ட கால நோக்குடன் பலமுனைப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தேவை. மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட அளவு, வர்த்தகர்களின் ஒத்துழைப்புடன், நுகர்வோர் நலன் பாதிக்கப்படாத வகையில் இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண இந்த அரசு விழிப்பான நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது.

வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணைகள்:

53. அரிசி, கோதுமை, சிறு தானியங்கள் போன்ற உணவுப் பொருட்களும் சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய் போன்ற இன்றியமையாப் பொருட்களும் நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலைகளிலும் தட்டுப்பாடு இல்லாமலும் கிடைப்பதற்கு, இப் பொருட்களின் வியாபாரத்தை ஒழுங்குபடுத்த கீழ்க்கண்ட ஆணைகள் தற்போது அமலில் உள்ளன:—

- (1) தமிழ்நாடு நெல், அரிசி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
- (2) தமிழ்நாடு கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
- (3) தமிழ்நாடு உணவு தானிய வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1968.
- (4) நிலக்கடலை, நிலக்கடலைப் பொருட்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
- (5) வனஸ்பதி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
- (6) தமிழ்நாடு சர்க்கரை வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1962.
- (7) தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1973.
- (8) பருப்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள், சமையல் எண்ணெய் (இருப்பு கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1977 (மத்திய அரசின் ஆணை).

54. இவ்வாணைகளின்படி மொத்த வியாபாரிகள் ஆண்டு தோறும் புதுப்பிக்கப்படவேண்டிய உரிமம் பெற வேண்டும். சில்லறை வியாபாரிகள், ஒரு முறை சில்லறை விற்பனைச் சான்றிதழ் பெற்றால் போதும். அரிசி, சமையல் எண்ணெய், பருப்பு வகைகள் ஆகியவற்றில் வர்த்தகம் செய்யும் மொத்த வியாபாரிகள் இருப்பு வைத்துக்கொள்ள உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பொருட்களைப் பதுக்கி, விற்பனையை முடக்கி, செயற்கையாகத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தி, விலைகளை உயர்த்தும் போக்கைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த உச்ச வரம்புகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சில, மத்திய அரசினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆணைகள். சில, மத்திய அரசின் ஒப்புதலுடன், மாநில அரசால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆணைகள், பொது நலனுக்கு உகந்த

[1978 மார்ச் 27]

முறையிலும் வர்த்தகர்களுக்குத் தேவையற்ற இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படாத வண்ணமும் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஆணைகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

55. மேற்கண்ட ஆணைகளைத் தவிர, தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (இருப்புக்கள், விலைகளை அறிவித்தல், கணக்கு வைத்தல்) ஆணை, 1977-ம் அமலில் உள்ளது. இந்த ஆணையின் கீழ், உணவு தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், சோப்பு வகைகள், குழந்தை உணவுகள், தேயிலை, காப்பி, தீப்பெட்டி, பயிற்சி நோட்டுப் புத்தகங்கள் போன்ற இன்றியமையாப் பொருட்களில் வர்த்தகம் செய்பவர்கள், தங்கள் வர்த்தக இடத்தில் பொது மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் முறையில், அப்பொருட்களின் இருப்பு, அடக்க விலை, விற்பனை விலை ஆகியவற்றைக் காட்டும் அறிவிப்புப் பலகைகளை வைத்திருக்க வேண்டும்.

உணவு புலனாய்வுத் துறையின் பணி :

56. உணவுத் துறையில் அரசு எடுக்கும் கொள்கை முடிவுகளுக்கு ஏற்ப, உணவுத் தானியங்கள், இன்றியமையாப் பொருட்கள் தொடர்பான வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணைகளை செம்மையாகச் செயல்படுத்துவதைக் கண்காணிப்பது உணவு புலனாய்வுத் துறையின் முக்கிய பொறுப்பு ஆகும். 1977 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் சீரமைக்கப்பட்ட இத்துறையில் மொத்தம் 338 அலுவலர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

57. குறிப்பாக, இன்றியமையாப் பொருட்கள் (இருப்பு, விலைகள் அறிவித்தல், கணக்கு வைத்தல்) ஆணையை அமலாக்குவதில் உணவு புலனாய்வுத் துறை முக்கிய கவனம் செலுத்தியது. பதுக்கலை தடுக்கவும், கட்டுப்பாடு ஆணைகளை மீறிய நடவடிக்கைகளை கண்டு பிடிக்கவும், இந்தத் துறை விழிப்பாக பணியாற்றியது. 1977-ம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழும் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழும், விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடு ஆணைகளை மீறியதற்காக 680-க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தொடுக்கப்பட்டன. இவற்றில் 500-க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. 11 வழக்குகளில் தான் நீதிமன்றங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப் பட்டுள்ளனர்.

58. 2,500 டன்களுக்கு மேல் அரிசியும், 1,300 டன்களுக்கு மேல் நெல்லும் உள்பட, 62.13 இலட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள பண்டங்கள் பல்வேறு கட்டுப்பாடு உத்தரவுகளை மீறியதற்காக கைப்பற்றப்பட்டன.

59. நாடு முழுவதும் ஒரே உணவு மண்டலமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய சூழ்நிலையில், தமிழ்நாடு அரசு வகுத்துள்ள புதிய உணவுக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதிலும், அரிசி ஆலைகளை மேற்பார்வை செய்து கணக்குகளை தணிக்கை செய்வதிலும், லேவி ஏய்ப்பு இல்லாமல் கண்காணிப்பதிலும், கையிருப்புக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள உச்ச வரம்புகளை அமல்படுத்துவதிலும், உணவு புலனாய்வுத் துறை உன்னிப்பாக செயலாற்றி வருகிறது.

1978 மார்ச் 27]

60. பொது மக்கள் நலனுக்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள ஆணைகளை திறமையாக செயலாற்றுகின்ற நேரத்திலே, வர்த்தகர்களுக்கு தேவையற்ற இடைஞ்சல்களும் இன்னல்களும் ஏற்படாமல் கண்காணித்து, பல்வேறு கட்டுப்பாடு உத்தரவுகளையும், சட்ட உணர்வுக்கு உட்பட்டும் பொதுநல உணர்வுக்கு உகந்த முறையிலும், இத்துறை செயலாற்றி வருகிறது.

IV. அரிசி அரைவை ஆலைகள்.

61. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 14,762 அரிசி அரைவை ஆலைகள் உள்ளன. இவைகளில் 5,800 ஆலைகள் மொத்த வியாபாரம் செய்யும் பெரிய ஆலைகள். மற்றவை விவசாயிகளுக்கும் சில்லறை வணிகர்களுக்கும் கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகள். அரைவை செய்யப்படும் அரிசியின் தரத்தை உயர்த்தவும், நெல்லில் இருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், அரிசி ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு, அரிசி ஆலை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ் 1970-ஆம் ஆண்டில் உத்தரவிட்டது. நெல்லைத் தனியாகப் பிரிக்கும் இயந்திரக்கருவி, நெல்லை சுத்தப்படுத்தும் கருவி, இரப்பர் உரனைகள் ஆகியவற்றைப் பொருத்துவதே, ஆலைகளை நவீன மயமாக்கும் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள். இத்திட்டத்தின்படி நெல்லின் உமியை நீக்குவதற்கு ஹல்லர்களைப் பயன்படுத்தாமல், மெருகு ஏற்றுவதற்கு மட்டுமே அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

62. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் உள்ள ஆலைகளும் ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகளும் 1975-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள் நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று 1970-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசு அரிசி ஆலைக்கட்டுப்பாடு உத்தரவில் திருத்தங்களைச் செய்தது. பின்னர் ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவதற்கு மேலும் இரண்டு ஆண்டுகாலம் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டது. தேவையான இயந்திரங்கள் கிடைப்பதில் சங்கடங்கள் உள்ளதெனவும், அவற்றின் விலைகளும் அதிகமாக இருப்பதாகவும், ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்ததையொட்டி, மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று, நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்துவதற்குக் கால அவகாசம் கீழ்க்கண்டவாறு நீடிக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர்/ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகள் —

ஏற்கெனவே இயங்கும்
ஆலைகள்.

கால அவகாசம்.

1973-ம் ஆண்டு வரை உரிமம்
வழங்கப்பட்ட ஆலைகள்.

1978-ம் ஆண்டு ஏப்ரல்
மாதம் வரை.

1973-ம் ஆண்டிற்கு பின்னர்
உரிமம் வழங்கப்பட்ட ஆலைகள்.

1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல்
மாதம் வரை.

[1978 மார்ச் 27]

புதிய ஆலைகளுக்கு உரிமம் வழங்குவதற்கு முன் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட வேண்டுமென்ற விதியும் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. 30-4-1977-க்கு முன் உரிமத்திற்காக விண்ணப்பம் செய்த ஆலைகளைப் பொருத்தவரை, ஆலைகளின் நிர்மாண வேலை இறுதிக் கட்டத்திலோ, இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட நிலையிலோ இருந்தால், அவற்றிற்கு உரிமம் வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஓராண்டு காலத்திற்குள் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு உரிமம் வழங்கலாம் என்று 12-7-1977-ல் உத்திரவிடப்பட்டது.

ஒரு ஹல்லர் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகள் :

சமீபத்தில் மத்திய அரசு அளித்துள்ள விளக்கங்களின்படி ஏற்கனவே இயங்கிவரும் ஒரு ஹல்லர் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்த 6-9-1981 வரை அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

63. ஒரு ஹல்லர் பொருத்தப்பட்ட புதிய ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை, உரிமம் பெறுமுன் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற விதியையும், திராமப்புறங்களில் அமைக்கப்படும் ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு தளர்த்தியுள்ளது. இந்த ஆலைகள் 15 குதிரை வேகத்திற்கு மேற்படாததாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஆலைகளில் ஊறல், அவியல், உலர்த்தல் ஆகிய வசதிகள் இருக்கக்கூடாது. கூலி அரைவைக்கு கொண்டு வரப்படுகின்ற நெல்லை இவை அரைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட புதிய ஆலைகளுக்கு, உரிமம் வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஐந்தாண்டு காலம் வரை நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்த அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

64. தமிழக அரசு வன்மையாக வளியுறுத்திய பரிந்துரைகளின் பேரில், மத்திய அரசு இந்த சலுகைகளை அளித்துள்ளது. நம் மாநிலத்தில் உள்ள அரைவை ஆலைகள் செய்த முறையீடுகளைப் பரிசீலித்து நவீன இயந்திரங்களைப் பொருத்த கால அவகாசத்தை மேலும் நீடிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசு மீண்டும் பரிந்துரை செய்துள்ளது,

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் ஆலைகள், ஷெல்லரும்/ஹல்லரும் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகள்.	பரிந்துரைக்கப்பட்ட கால அவகாசம்.
--	---------------------------------

1973க்கு முன்னரோ பின்னரோ உரிமம் பெற்று ஏற்கனவே இயங்கி வரும் ஆலைகள் எல்லா வற்றிற்கும்.

1980 ஏப்ரல் முடிய.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் ஆலைகள், ஷெல்லரும்/ஹல்லரும் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகள்.	பரிந்துரைக்கப்பட்ட கால அவகாசம்.
--	---------------------------------

1978 மார்ச் 27]

30-4-1977-க்கு முன்பு

உரிமம்

வழங்கப்பட்ட

மனுச் செய்து கொள்ளப்
பட்டு கட்டிட வேலை, இயந்
திரங்களை அமைத்தல் முதிய
நிலையில் உள்ளவை.

நாளிலிருந்து இரண்டு
ஆண்டுகள்

நகரப் பகுதிகளில் ஒரு ஹல்லர்
பொருத்தப்பட்ட புதிய
ஆலைகள்.

உரிமம்

வழங்கப்பட்ட

நாள் முதல் இரண்டு
ஆண்டுகள்.

மேற்கண்ட பரிந்துரைகள் மத்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

65. ஆலைகள் நவீன இயந்திரங்களைப் பொருத்துவதால் தொடக்கத்தில் கூடுதல் செலவு ஆகும் என்றாலும், நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவு குறைந்தது 2 சதவிகிதம் அதிகமாகும் என்ற காரணத்தினாலும், ஆலைகளின் அரைவைத் திறனும் அரிசியின் தரமும் அதிகரிக்கும் என்ற காரணத்தினாலும் நாளடைவில் இந்த நடவடிக்கை ஆலைகளின் நலனுக்கே உகந்ததாக அமையும். மேலும், இப்பொழுது உள்ள ஆலைகளில் கையாளப்படும் அரைவை முறைகளினால் ஏற்படும் கணிசமான அளவு சேதாரத்தைத் தடுப்பது நம் நாட்டின் உணவுப் பொருளாதாரப் பின்னணியில் மிக முக்கியமான நடவடிக்கை ஆகும். இத்திட்டத்தின் பொதுநல அம்சங்களைக் கருதி, நவீன இயந்திரங்களைப் பொருத்துவதற்கு ஆலை அதிபர்களுக்கு தேவைப்படும் தொகையைக் கடனாக வழங்க முன்வருமாறு வங்கிகளுக்கு மத்திய அரசு அறிவுரை கூறியுள்ளது. ஆலைகளை நவீன மயமாக்கும் திட்டத்தின் நன்மைகளை விளக்குவதற்கும், செய்முறை நிரூபணங்கள் நடத்தவும், ஆலை அதிபர்களுக்குத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகள் கூறவும், நம் மாநிலத்தில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில், மத்திய அரசு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றையும் நிறுவி உள்ளது. ஆலைகளை நவீனமாக்குவது தொழில் ரீதியாக தங்களுக்கும் நல்லது என்பதை ஆலை அதிபர்கள் உணர்ந்து சொந்த நலனையும் நாட்டு நலனையும் இணைத்துப் போற்றத் தக்க வகையில் இந்த நடவடிக்கைக்கு ஆதரவு அளிக்க முன் வருவார்கள் என்று அரசு நம்புகிறது.

V. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

66. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 1-7-1972 முதற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. அரசின் கொள்முதல் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, நெல்லையும் அரிசியையும் கொள்முதல் செய்து, நெல்லை அரிசியாக்கி, பொது விநியோக முறையின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான விற்பனை நிலையங்களில் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்வது இக்கழகத்தின் முக்கிய பொறுப்பாகும். 1972-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 1975-ம் ஆண்டு வரை, சட்டப் பூர்வமான கொள்முதல் முறை நடந்து வந்தது. அந்த ஆண்டுகளில் அரசின் கொள்கைக்கேற்ப, கொள்முதலை வெற்றிகரமாக நடத்தும்

[1978 மார்ச் 27]

பணியில் இக்கழகம் முனைந்து ஈடுபட்டது. 1—7—1972 முதல் கொண்டு 1973 மார்ச்சு வரையில் 4,000 அரிசி டன்களுக்குச் சமமான நெல்லையும் 1973-74-ம் ஆண்டில் 1'40 இலட்சம் அரிசி டன்களுக்குச் சமமான நெல்லையும், 1974-75-ம் ஆண்டில் 4.46 இலட்சம் டன்களையும், 1975-76-ல் 8.49 இலட்சம் டன்களையும் இக்கழகம் கொள்முதல் செய்தது. 1976ம் ஆண்டு மார்ச்சு முதற்கொண்டு சட்ட பூர்வமான கொள்முதல் முறை நிறுத்தப்பட்டது. 30—9—1976 வரை விவசாயிகள் தாமதமாக விரும்பி அளிக்க முன்வந்த நெல் மட்டும் கொள்முதல் விலைகளில் வாங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1.28 இலட்சம் அரிசி டன்களுக்குச் சமமான நெல் வாங்கப்பட்டது. 15—10—1976 முதல் வர்த்தக லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. இம்முறையின் கீழ் 1976 அக்டோபர் முதற்கொண்டு 1977 செப்டம்பர் வரை 1.74 இலட்சம் டன்கள் அரிசிக்கே சமமான நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 17-ம் தேதி முதற்கொண்டு ஆலைகள் மீது லெவி முறையும், உபரி மாவட்டங்களில் வர்த்தக லெவி முறையும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இம்முறையின் கீழ், 1978 பிப்ரவரி 21 தேதி வரை, ஆலைகள் லெவியின் மூலம் 25,000 அரிசி டன்களையும் வர்த்தக லெவியின் மூலம் 35,000 அரிசி டன்களையும் இக்கழகம் கொள்முதல் செய்துள்ளது.

67. இக் கொள்முதலைத் தவிர, அரசின் ஆணையின்படி நெல்லையும், அரிசியையும் வெளிச் சந்தையில் வாங்கும் பொறுப்பையும் இக்கழகம் ஏற்று நடத்தி வருகிறது. நாடு முழுவதையும் ஒரே உணவு மண்டலமாக மத்திய அரசு அறிவித்த புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, பொது விநியோக முறைக்குத் தேவையான கையிருப்பை பலப்படுத்துவதற்காக, 1977-ம் ஆண்டு இறுதியில், ஏரணிபக்கழகம் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து 1'2 இலட்சம் அரிசி டன்களுக்குச் சமமான நெல்லையும், அரிசியையும் வாங்க ஏற்பாடு செய்தது. பல ஆண்டுகளாக வர்த்தகத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள அனுபவத்தையும், நிபுணத்துவத்தையும் பயன்படுத்தி, கழகத்திற்கு மிகச் சாதகமான விலைகளில், மிகத் தரமான நெல்லும், அரிசியும் வாங்கப்பட்டன.

68. 1976 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் சட்டபூர்வமான கொள்முதல் முறை கைவிடப்பட்ட பின்பும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகளுக்குக் கீழாக வெளிச்சந்தை விலைகள் சரிந்துவிடும் நிலையில், விலை விச்சித் தடுப்புத் திட்டமாக விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன், மத்திய அரசின் கொள்முதல் விலைகளில் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்கும் பொறுப்பையும் இக்கழகம் ஏற்றுக்கொண்டது. 1977ஆம் ஆண்டு குறுவையின்போது, இத்திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சையில் மட்டும் 55 நேரடி வாங்கும் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டு, அவற்றின் மூலமாக 1.161 லன்கள்

1978 மார்ச் 27]

தான் வாங்க முடிந்தது என்பது, வெளிச்சந்தையில் விவசாயிகளுக்கு கொள்முதல் விலைகளை விட இலாபகரமான விலைகள் கிடைத்து வந்தன என்பதற்குச் சான்றாகும்.

69. வெளிச்சந்தையில் விவசாயிகளுக்கு இலாபகரமான விலைகள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முதற்கொண்டு தமிழக விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகச் நெல்லை வாங்குவதற்காக 263 நேரடி வாங்கும் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. பொது விநியோக முறைக்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் மோட்டா ரக நெல்லும், நடுத்தர ரக நெல்லும் இந்த நேரடி வாங்கும் நிலையங்களில், முறையே குவிண்டால் ரூ. 90.95 என்ற விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ், 1978 பிப்ரவரி முதல் நாள் முதற்கொண்டு பிப்ரவரி இறுதிவரை 13,000 டன்களுக்கு மேலான நெல் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

70. அனைத்திந்திய உணவுக் கொள்கையையொட்டி மாநில அரசின் உணவுக் கொள்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கேற்பவும், வெளிச்சந்தையில் நிலவும் சூழ்நிலைக்கேற்பவும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகவும், அதே சமயத்தில் நுகர்வோர் நலனேக்காக்கவும், பொது விநியோக முறை திறமையாக தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் முனைப்பாக மேற்கொண்டு வருவது மேற்சொன்ன விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகும்.

71. பொது விநியோக முறைக் கடைகளைத் தனியார் நடத்த அனுமதிக்கக்கூடாதென்று மாநில அரசு 1974 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மேற்கொண்ட முடிவிற்கேற்ப, சில்லரை விநியோகக் கடைகளைத் திறக்கும் பொறுப்பையும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் 36 கடைகளை நடத்தி வந்த வாணிபக் கழகம், இப்பொழுது சென்னை நகரில் உள்ள 116 கடைகள் உட்பட, மாநிலம் முழுவதும், மொத்தம் 833 கடைகளை நடத்தி வருகின்றது. இவை தவிர, நெல்லை மாவட்டத்தில் கிராமந்தோறும் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கும் திட்டத்தின்கீழ் 440 புதிய கடைகள் வாணிபக் கழகத்தால் திறக்கப்படுகின்றன.

72. கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்லின் தரம் கெடாதவாறு சேமித்து வைத்து, தரமான அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை இக்கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறையில் பணியாற்றும் நிபுணர்களை வாணிபக் கழகம் இப்பணியில் அமர்த்தி, நெல் கொள்முதல் செய்யப்படும் கட்டத்திலும், ஆலைகளில் அரிசியாக்கப்படும் கட்டத்திலும், கிடங்குகளில் சேமித்து வைக்கப்படும் கட்டத்திலும், பொது விநியோகக் கடைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் கட்டத்

[1978 மார்ச் 27]

திலும், அரிசியின் தரத்தைப் பாதுகாக்க விஞ்ஞான பூர்வமான நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது.

73. சட்டபூர்வமாக விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் நடந்துவந்த நேரத்தில் 1,000-க்கும் மேற்பட்ட தனியார் ஆலைகளைக் கழகத்தின் முகவர்களாக அமர்த்தி, நெல்லை அரைவை செய்யும் பொறுப்பை இக்கழகம் மேற்கொண்டது. இப்போது கொள்முதல் கொள்கைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதலை யொட்டி, இந்த முகவர்களின் எண்ணிக்கை 180 ஆகக் குறைக்கப் பட்டுள்ளது, தனியார் ஆலைகளில் நெல் அரைவை செய்யப் படுவதற்கு மேலாக, நெல்லை நவீன முறையில் அரைவை செய்வதற்காக இக்கழகமே 13 நவீன அரைவை ஆலைகளை நடத்தி வருகின்றது, கூட்டுறவுத் துறையில் முன்பு நிறுவப்பட்ட இந்த நவீன ஆலைகள் வாணிபக் கழகத்தின் மேற்பார்வைக்கு வந்த பின்பு, அவற்றின் அரைவைத் திறனை அதிகரிப்பதற்கும் அரைவைச் செலவைக் குறைப்பதற்கும் அரிசியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இப்போது இந்த ஆலைகள் இலாபகரமாக இயங்கி வருகின்றன.

74. இலட்சக்கணக்கான டன்களில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து சேமித்து வைப்பதற்கு சேமிப்பு கிடங்கு வசதிகள் இன்றியமையாதவை. வாணிபக் கழகம் தொடங்கப்பட்ட போது, உணவு வழங்கு துறையிலிருந்து சுமார் 10,000 மெட்ரிக் டன்களைச் சேமித்து வைக்கும் அளவுக்குத்தான் கிடங்கு வசதிகள் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி முடிவில், 1.25 இலட்சம் டன்கள் சேமித்து வைக்கும் கிடங்கு வசதிகள் இக்கழகத்திற்கு சொந்தமாக உள்ளன. இது தவிர சுமார் 19,000 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகள் கட்டும் வேலை இப்போது நடந்து வருகின்றது. இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குள் இந்த வேலை நிறைவு பெறும்.

75. சுமார் 5 கோடி ரூபாய் செலவில் 1.60 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகளை 133 வட்டத் தலைமை இடங்களில் கட்டுவதற்கு வாணிபக் கழகம் ஒரு திட்டம் வகுத்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்காகும் மூலதனச் செலவில் 75 விழுக்காட்டை விவசாய மறு நிதி ஈட்டுக் கழகத்திடமிருந்து பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அந்த நிதி ஈட்டுக் கழகமும் இத்திட்டத்தைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், முதல் கட்டாக 1978-79 ஆம் ஆண்டில், 2 கோடி ரூபாய் செலவில் 80,000 மெட்ரிக் டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகளைக் கட்டி முடிக்க முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

76. நெல் கொள்முதலும்; அரிசி விநியோகமும் இக்கழகத்தின் முக்கிய பொறுப்பாக உள்ள போதிலும், கோதுமை, லெவிசர்ச்சகரை ஆகிய பொருட்களின் விநியோகத்திற்கும் வெளிச்

1978 மார்ச் 27]

சந்தையில் விலைவாசிகள் உயருகின்ற நேரத்தில் மற்ற இன்றியமையாப் பொருட்களை விநியோகம் செய்வதற்கும் இக்கழகம் பொறுப்பேற்றுள்ளது. தமிழகத்தின் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்படும் கோதுமையை, மத்திய அரசின் உணவுக் கார்ப்பரேஷன் கிடங்குகளிலிருந்து எடுத்து பொது விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வது இக்கழகத்தின் பொறுப்பு. அது போலவே, பொது விநியோகத்திற்காக மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்படும் லெனி சர்க்கரையை மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கும் ஆலைகளிலிருந்து—சில மாதங்களில் பிற மாநிலங்களிலுள்ள ஆலைகளிலிருந்து நமக்கு ஒதுக்கீடு தரப்படுகின்றது—எடுத்து மாவட்டங்களில் விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இக்கழகத்தின் பொறுப்பாகும். 1976-ம் ஆண்டிடிசம்பர் மாதத்தில் கோதுமை பொருட்களின் விநியோகத்தின் மீதிருந்த கட்டுப்பாடுகளும், விலைகள் மீதிருந்த கட்டுப்பாடும் நீக்கப்பட்டதற்கு முன்பு, கோதுமைப் பொருட்களின் விநியோகத்தையும் இவ்வாணிபக் கழகமே மேற்கொண்டிருந்தது. இப்போது கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு அவற்றின் வியாபாரம் வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக அனுமதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில், பொது விநியோக முறையின்கீழ் இயங்கும் கடைகளுக்குத் தேவையான அளவு கோதுமைப் பொருட்களை நியமன விலைகளில், தனியார் ஆலைகளிலிருந்து பெற்று விநியோகம் செய்வதில் வாணிபக் கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது.

77. இது தவிர, வெளிச்சந்தையில் சில பொருட்களின் விலைகளில் மிதமிஞ்சிய உயர்வு காணப்படும் நேரத்தில், அவ்விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, நிதானப்படுத்தும் முயற்சியாக, அவற்றின் விநியோகத்தையும் வாணிபக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்கிறது:

78. 1976-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில், கடலை எண்ணெயின் விலையில் மிதமிஞ்சிய உயர்வு ஏற்பட்ட சூழ்நிலையில், இவ்வாணிபக் கழகம் மேற்கொண்ட பணிகள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை: குஜராத் மாநிலத்திலிருந்து 3,400 டன்கள் கடலை எண்ணெய் வாங்கவும், தமிழ்நாட்டில் வெளிச் சந்தையில் நிலவி வந்த விலைகளுக்கு மிகவும் குறைவான விலையில் விற்கவும் வாணிபக் கழகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்தது. வெளிச் சந்தையில் கடலை எண்ணெயின் விலைகள் கிலோவுக்கு ரூ. 11-க்கும் மேலாக உயர்ந்த நேரத்தில், சென்னை நகரத்தில் கிலோ ரூ. 7.50 என்ற விலைக்கு வாணிபக் கழகம் பல மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து விற்பனை செய்து வந்தது. இதற்கான நடவடிக்கை மானியமாக அரசு தர முன்வந்துள்ளது.

79. சிறைகள் மருத்துவமனைகள் போன்ற நிறுவனங்களுக்கு, தனியார் வர்த்தகங்கள், புள்ளி ஒப்பந்த முறையில் விற்று வந்த உணவுப் பொருட்களை, வாணிபக் கழகமே நியமன விலைகளில் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு செய்த முடிவிற்கேற்ப இப்பொறுப்பையும் வாணிபக் கழகமே மேற்கொண்டுள்ளது இதன்படி, 180 நிலையங்களுக்கு மாதம் 4 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருட்களை வாணிபக் கழகம் தொடர்ந்து பல மாதங்களாக விற்பனை செய்து வருகின்றது.

[1978 மார்ச் 27]

80. இவ்வளவு விரிவான முறையில் விநியோகப் பொறுப்பை மேற்கொண்டுள்ள போதிலும், சூழ்நிலைகளில் அவ்வப்போது ஏற்படும் மாறுதலுக்கேற்ப விநியோக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை வாணிபக் கழகம் ஏற்றுள்ள போதிலும், இதன் நிர்வாகச் செலவு, 1977-78-ம் ஆண்டில் இதன் வியாபாரத்தில் 2.9 சதவீதமே அமைந்திருந்தது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. திறமையைப் பெருக்கவும், சிக்கனத்தைப் போற்றவும், திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளை முனைப்பாக எடுக்கவும், இந்த வாணிபக் கழகம் மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு முயற்சிகளின் காரணமாக, பொதுத்துறையில் மற்ற நிறுவனங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போதும், தனியார் துறையில் கிடைக்கின்ற இலாபத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போதும், மிகக் குறைவாகவே இந்த வாணிபக் கழகத்தின் நிர்வாகச் செலவு விகிதம் அமைந்துள்ளது.

81. நெல் கொள்முதலுக்கு வேண்டிய மூலதன நிதி வசதிகளை இந்த வாணிபக் கழகம், ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடனாகப் பெறுகிறது. இதற்கு 12 சதவீத வட்டி செலுத்த வேண்டியுள்ளது. 1977-78-ம் ஆண்டில் மட்டும் 1.82 கோடி ரூபாய் வட்டியாக ரிசர்வ் வங்கிக்கு இந்த வாணிபக் கழகத்தினால் செலுத்தப் பட்டது.

82. இந்த வாணிபக் கழகம் செயல்படத் தொடங்கிய முதல் ஆண்டான 1972-73-ம் ஆண்டில், 5.45 இலட்சம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது. அடுத்த ஆண்டான 1973-74-ல் 5.86 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிட்டியது. அடுத்த ஆண்டான 1974-75-ல் 77.20 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்தது, 1975-76-ன் கணக்குகள் வாணிபக் கழகத்தின் இயக்குநர் குழுவினால் ஏற்கப் பட்டுள்ளன. கம்பெனி சட்டத்தின்படி மத்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட வேண்டிய தணிக்கையாளர்கள் இன்னும் நியமிக்கப் படாததால், கம்பெனி ஆடிட்டர்களின் தணிக்கை முடியவில்லை. கழகத்தின் கணக்குப்படி அந்த ஆண்டு ரூ. 51.19 இலட்சம் இலாபம் கிட்டியுள்ளது. அதுபோலவே, 1976-77-ம் ஆண்டில் 20.40 இலட்சம் ரூபாய் கிட்டியுள்ளது. 1977-78-ம் ஆண்டு சுமார் 10 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிடைக்குமென்று வாணிபக் கழகத்தின் மதிப்பீடுகளின்படி தெரிய வருகிறது.

83. முந்திய ஆண்டுகளில் வாணிபக் கழகம் கணிசமான அளவில், கோதுமை, கோதுமைப் பண்டங்களில் வாணிபம் செய்து வந்தது. கோதுமைப் பொருட்கள் மீது கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப் பட்டுள்ளதாலும், அரிசி தாராளமாகக் கிடைப்பதை ஒட்டி கோதுமை விற்பனை குறைந்து விட்டதாலும், வாணிபக் கழகத்திற்கு, இவற்றின் விற்பனையில் கிடைத்து வந்த இலாபமும் குறைந்து விட்டது. அரிசி விற்பனையில் ஏற்பட்ட இழப்பைச் சரி கட்ட, கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள் விற்பனையில் கிடைத்த இலாபம் உதவி வந்தது. இவ்வாண்டிலிருந்து இந்த நிலை நீடிக்காது.

1978 மார்ச் 27]

84. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் தலைமை அலுவலகத்திலும், 12 மண்டல அலுவலகங்களிலும் சேர்ந்து 3 மார்ச் 7,000 பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். 1973-74-ம் ஆண்டில் 10 சதவீத போனசும், 1974-75-ம் ஆண்டிலும், 1975-76-ம் ஆண்டிலும் 15 சதவீத போனசும், 1976-77-ம் ஆண்டுக்கு 8.33 சதவீத போனசும் இக்கழகத்தினால் ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

85. கழகத்தின் கணக்குகளைக் கம்பெனி சட்டத்தின்பீழ், மத்திய அரசினால் நியமிக்கப்படும் தனியார் ஆடிட்டர்கள் தணிக்கை செய்கிறார்கள். இவ்வாறு தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளைத் தமிழ்நாட்டின் அக்கௌண்டென்ட்-ஜெனரல் ஆய்வு செய்கிறார். 1972-73 முதற்கொண்டு 1974-75 வரை கணக்குகள் கம்பெனி ஆடிட்டராலும், அக்கௌண்டென்ட்-ஜெனரலாலும் தணிக்கை செய்யப்பட்டு, பாதகமான விமர்சனக் குறிப்பு எதுவும் இல்லாமல் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. 1975-76-க்குப் பின் கணக்குகள் இயக்குநர் குழுவின் ஏற்கப்பட்டு தயாராக இருக்கின்றன. கம்பெனி ஆடிட்டர் மத்திய அரசினால் விரைவில் நியமனம் செய்யப்படுவார் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

86. இலாபத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு, வர்த்தக முறையில் இயங்குவது அல்ல இந்தக் கழகம். கொள்முதல் கொள்கையும், விநியோகக் கொள்கையும், சில்லறை விற்பனை விலைகளும் மாநில அரசினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிர்ணயங்களுக்கு உட்பட்டே வாணிபக் கழகம் செயல்படுகின்றது. இச்சூழ்நிலையிலும் இந்த வாணிபக் கழகம் இலாபகரமாகவே இயங்கி வந்துள்ளது. பொது நலனுக்கு உகந்த முறையிலும், அரசின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்பவும், வர்த்தக முறையின் நுணுக்கங்களுக்கு ஏற்பவும், இந்த வாணிபக் கழகம் திறமையாக செயலாற்றி வருகின்றது என்பதற்குச் சான்றாகும்.

VI. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம்.

87. தமிழ்நாட்டில் சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டி, விவசாயிகள், வர்த்தகர்கள், பொது விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள அனைத்திந்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷன், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவை தங்கள் பொருட்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு விஞ்ஞான பூர்வமான வசதிகளைச் செய்து தருவது, தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் முக்கியப் பொறுப்பாகும். 1958-ம் ஆண்டு தோற்று விக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனம், மத்திய அரசும் மாநில அரசும் செலுத்தியுள்ள மூலதனத்தைக் கொண்டு நடந்து வருகிறது. 1977-78 முடிய இந்த நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 2.01 கோடி ரூபாயாகும். நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூபாய் 2 கோடியிலிருந்து ரூபாய் 4 கோடியாக அண்மையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 27]

88. 1—4—1974 முடிய, இந்த நிறுவனம் 53,774 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவுள்ள புதிய உணவு தானிய கிடங்குகளைக் கட்டி முடித்திருந்தது. 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் இந்த நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமாக 1.24 இலட்சம் டன்கள் கொள்ளளவுள்ள தானியக்கிடங்குகள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. இது தவிர 1978—79-ம் ஆண்டில் 20,900 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவுள்ள புதிய தானிய கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

89. சொந்தமான இந்தக் கிடங்குகளைத் தவிர, தேவைக் கேற்ப அவ்வப்பொழுது வாடகைக் கிடங்குகளை இந்த கழகம் அமர்த்திக் கொள்கிறது. இவற்றில், சேமிப்பு முறைகளில் முறையாக பயிற்சி பெற்ற விவசாய நிபுணர்களையும், அலுவலர்களையும் கொண்டு சரக்குகளின் தரம் கெட்டுவிடாத வண்ணம், உரிய தரப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

90. 1974—75 ம் ஆண்டில் 9.96 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டிய இந்த நிறுவனம், 1977-78ல் 40.64 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

91. ஒரு மணி தானியத்தைச் சேமிப்பது, ஒரு மணி தானிய உற்பத்திக்குச் சமம் என்னும் கோட்பாட்டிற்கு ஏற்ப, சேமிப்புப் பொருட்களை விஞ்ஞான ரீதியில் பாதுகாத்து, உணவுப் பொருளாதாரத்தில் மிக மையமான சேமிப்பு அங்கத்தைத் திறமையாகச் செயல்படுத்த, இந்த நிறுவனம் முனைப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS